

د اول سمويل کتاب

د سمويل زېږېدنه

۱) يو سپری چې القانه نومېده او د افرایم د قبیلې څخه ؤ، د افرایم د غرنۍ سیمې په رامه کې اوسېده. پلار یې یروحام او نیکه یې الیهو ؤ. الیهو د توحو زوی او د صوف د کورنۍ څخه ؤ. ۲) القانه دوه ښځې درلودلې، د یوې نوم حنا او د بلې نوم فنینه ؤ. فنینه اولادونه درلودل خو حنا اولاد نه درلود.

۳) القانه به هر کال د مطلق قادر څښتن د عبادت او د قربانۍ د ادا کولو دپاره د خپل ښار څخه شیلوه ته تلله. د عیلي دوه زامن حفني او فینحاس هلته د څښتن کاهنان وو. ۴) په کومه ورځ به چې القانه قرباني کوله، نو هغه به د غوښې یوه برخه خپلې ښځې فنینې ته او یوه یوه برخه به یې د هغې ټولو زامنو او لورگانو ته ورکوله. ۵) څرنګه چې حنا پرې ګرانه وه، که څه هم هغې اولاد نه درلود، خو هغې ته به یې د یوې برخې څخه زیاته غوښه ورکوله. ۶) د هغې رقیبې فنینې به هغه ځوروله او سپکوله به یې، ځکه چې څښتن هغه شنېده کړې وه. ۷) هر کال به داسې کېدل، چې کله به حنا د څښتن کور ته تلله، نو د هغې رقیبې فنینې به هغه دومره خفه کوله، تر دې پورې چې هغې به ژړل او هېڅ شی به یې نه خوړل. ۸) د هغې مېړه القانه به له هغې څخه پوښتنه کوله: «ای حنا، ولې ژاړې؟ ولې څه نه خورې؟ ولې همېشه دومره خفه یې؟ ایا زه د ستا دپاره د لسو زامنو څخه ښه نه یم؟»

حنا او عیلي

۹ یوځل کله چې هغوی په شیلوه کې د څښتن په کور کې د خوړلو او څښلو څخه وزگار شول، حنا پاڅېدله. په دې وخت کې عیلي کاهن د څښتن د کور په دروازه کې په خپلې چوکۍ باندې ناست ؤ. ۱۰ حنا ډېره خفه وه او ډېر سخت یې وژړل او څښتن ته یې دعا وکړه. ۱۱ هغې نذر وکړ او ویې ویل: «ای مطلق قادر څښتنه، که چېرې ته په ما غم ځپلې رحم وکړې او زما دعا قبوله کړې او ماته یو زوی راکړې، نو زه وعده کوم ترڅو چې ژوندی وي هغه به تاته نذرانه کړم او د هغه سر به هېڅکله هم ونه خرایل شي.»

۱۲ حنا د زیات وخت دپاره څښتن ته دعا کوله. عیلي کاهن ورته ځیر شو او ویې لیدل چې د هغې شونډې خوځېدلې. ۱۳ هغې په خپل زړه کې دعا کوله، یوازې د هغې شونډې خوځېدلې خو اواز یې نه اورېدل کېده. نو عیلي گومان کاوه چې هغه نشه ده. ۱۴ او هغې ته یې وویل: «ترڅو پورې به نشه یې؟ شراب دې پرېږده.»

۱۵ حنا ځواب ورکړ: «نه، باداره، زه نشه نه يم. زه هغه ښځه يم چې ډېر کړاوونه مې زغملي دي، ما شراب نه دي څښلي، زه خپلې سختۍ د څښتن حضور ته وړاندې کوم. ۱۶ دا فکر مه کوه چې زه خرابه ښځه يم، زه د ډېر غم او خفگان څخه دلته داسې دعا کوم.»

۱۷ عیلي ځواب ورکړ: «په خیر لاره شه، د اسراییلو خدای دې هغه څه درکړي چې تا ورڅخه غوښتي دي.» ۱۸ هغې وویل: «په خپلې خدمتگاري باندې مهربانه شې.» بیا هغه په خپله لاره روانه شوه، یو څه یې وخوړل او نوره خفه نه وه.

۱۹ القانه او د هغه کورنۍ سبا سهار وختي پاڅېدل، د څښتن عبادت یې وکړ او دوی خپل کور ته چې په رامه کې ؤ بېرته ستانه شول. القانه د خپلې ښځې حنا سره ځملاست او خدای د هغې دعا قبوله کړه. ۲۰ څه

موده وروسته حنا امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو او په هغه باندې یې سمویل نوم کېښود. هغې څرگنده کړه: «ځکه چې هغه مې د خدای څخه غوښتی ؤ.»

حنا سمویل وقفوي

۲۱ هغه وخت بیا راغی چې القانه او د هغه کورنۍ شیلوه ته لارل چې څښتن ته کلنۍ قرباني او خپل نذر وړاندې کړي. ۲۲ حنا لاره نه شوه. هغې خپل مېړه ته وویل: «کله چې هلک د تي څخه بېل کړای شو زه به هغه د څښتن تعالی کور ته بوځم او هغه به هلته ټول عمر پاتې شي.»

۲۳ القانه هغې ته وویل: «څه چې ستا په نظر کې ښه ښکاري هغه وکړه. ترڅو چې هلک د تي څخه بېلېږي په کور کې پاتې شه، څښتن دې خپله وعده پوره کړي.» نو ښځه هلته پاتې شوه او خپل زوی ته یې شیدې ورکولې.

۲۴ وروسته له هغې چې هغه د تي څخه بېل کړای شو، هلک لا وړوکی ؤ. هغه یې د ځان سره واخېست او د یو درې کلن غويي، لس کیلوگرامه اوږو او د یو ژي د انگورو د شرابو سره یې د څښتن کور ته چې په شیلوه کې ؤ یووړ. ۲۵ کله چې هغوی غويی حلال کړ هلک یې عیلي ته راوست. ۲۶ حنا هغه ته وویل: «ای صاحبه! ستا په نامه باندې قسم خورم چې زه هغه ښځه يم چې دلته ستا په څنگ کې ولاړه وم او څښتن ته مې دعا کوله. ۲۷ ما د همدې ماشوم دپاره دعا کړې وه او څه چې مې د څښتن څخه غوښتی ؤ هغه یې راکړ. ۲۸ نو اوس هغه څښتن ته وقفوم، ترڅو چې هغه ژوندی وي هغه به د څښتن وي.»

نو هغوی هلته د څښتن عبادت وکړ.

۱ نو حنا دعا وکړه او وپې ويل:

«زما زړه کړ څښتن ډک له خوشحالی»

زیات کړ څښتن قوت زما

خاندمه په خپلو دښمنانو او خوشحاله یمه

ځکه وژغورلم خدای زه

۲ هېڅوک د څښتن په شان پاک نه دی

نشته دی بل خدای بې له هغه څخه

نشته بل ساتونکی زمونږ د خدای په شان

۳ ډېرې د غرور خبرې مه کوی

د خپلې خولې نه د غرور خبرې مه راوباسئ

ځکه څښتن دی هغه خدای چې په هرڅه پوهیږي

هغه د خلکو په کارونو باندې کړي قضاوت

۴ د زورورو لیندې ماتیري

خو کمزوري قوي کیږي

۵ چې وو ماږه د یو مړۍ ډوډۍ دپاره شول مزدوران

خو چې وو وړي شو هغوی ماره

هغه ښځه چې وه شنه راورل اووه يې اولادونه

خو شوه کمزورې هغه ښځه چې يې ډېر لرل بچي

۶ اخلي ژوند څښتن او ورکوي ژوندون

کوزوي گور ته خلک راپورته کوي يې هم

۷ څوک غريبوي او ځينې نور شتمنوي څښتن

ځينې ټيټوي او ځينې نور سرلوړوي څښتن

۸ غريبان پورته کوي هغه له خاورو ځينې

له نېستۍ نه خلاصوي محتاجان

کښېنوي هغوی د شهزادگانو سره

خاوندان هغوی د تخت وگرځوي

ځکه چې بنياد د ځمکې د څښتن دی

په هغې باندې يې ځمکه جوړه کړې

۹ ژوند ساتي هغه د خپلو وفادارو

خو ورکېږي به تيارو کې بدکاران

انسان نه بريالی کېږي په خپل زور

مخالفت چې د څښتن كوي

د اسمان نه به راوغورځوي تندر په هغوى باندې

كړي څښتن به عدالت ټولې دنيا باندې

وركوي به خپل پاچا لره قوت

بريالى به كړي هغه خپل غوره كړي پاچا»

١١ بيا القانه خپل كور ته چې په رامه كې ؤ لار، خو هغه هلک سموييل
په شيلوه كې پاتې شو او د عيلى كاهن تر نظر لاندې يې د څښتن خدمت
كاوه.

د عيلى بدكاره زامن

١٢ - ١٣ د عيلى زامن بدكاره وو، هغوى د څښتن درناوى نه كاوه، ديني
اصول به يې تر پښو لاندې كول. په هغه وخت كې د قوم سره د كاهنانو
داسې رواج ؤ چې كله به چا قرباني كوله څه وخت به چې غوښه لا په
دېگي كې خوټېدله د كاهن نوكر به د درې غاښي پنډې سره راته. ١٤
هغه به دا پنډه په دېگي كې غوټه كوله او هرڅه به چې د پنډې سره
راپورته شول هغه به كاهن د خپل ځان دپاره واخيستل. هغوى به د ټولو
اسراييليانو سره چې شيلوه ته راتلل همداسې رويه كوله. ١٥ برسېره
پر دې حتى مخكې له دې چې دوى به وازگې سوځولې، د كاهن نوكر به
راغى او هغوى چې قرباني كوله ورته ويل به يې: «د كاهن دپاره داسې
غوښه راكړه چې كباب شي، هغه به جوش شوې غوښه قبوله نه كړي بلكې
يوازې خامه غوښه به قبوله كړي.»

١٦) که قرباني کوونکي به خُواب ورکړ: «پر پرده چې اول وازگې وسوخل شي بيا هرڅه چې غواړې وايې خله،» نو د کاهن نوکر به ويل: «نه! اوس يې راکړه او که نه، نو په زور به يې در نه واخلم.»

١٧) د عیلي د زامنو گناه د څښتن په نظر کې ډېره لويه وه، ځکه چې دوی به هغو قربانيو ته په سپک نظر کتل چې څښتن ته به وړاندې کېدلې.

سموويل په شيلوه کې

١٨) خو سموويل به د څښتن خدمت کاوه، په داسې حال کې چې هغه وروکي ماشوم ؤ او سپېڅلی کتاني پېښند به يې اغوست. ١٩) مور به يې هر کال د هغه دپاره يوه وړه چينه جوړوله او څه وخت چې به د خپل مېړه سره د کلنۍ قربانۍ دپاره تلله هغه به يې سموويل ته ورکوله. ٢٠) عیلي القانه او د هغه ښځې ته برکت ورکاوه او القانه ته به يې ويل: «څښتن دې د دې ښځې څخه تاته نور اولادونه درکړي چې د هغه ځای ونيسي، هغه چې تا څښتن ته وقف کړی دی.» بيا به القانه او حنا خپل کور ته ستنېدل. ٢١) څښتن حنا ته برکت ورکړ او هغې ته يې نور درې زامن او دوه لورگانې ورکړې. په همدې حال کې هغه هلک سموويل د خدای په خدمت کې لويېده.

عیلي خپلو زامنو ته اخطار ورکوي

٢٢) په دې وخت کې عیلي ډېر زوړ شوی ؤ او هرڅه چې د هغه زامنو د اسرايلو سره کول هغه اورېدل او دا يې هم اورېدل چې څنگه هغوی د هغو ښځو سره ځملاستل چې د سپېڅلې خېمې په دروازه کې يې خدمت کاوه. ٢٣) نو هغوی ته يې وويل: «تاسو ولې داسې کارونه کوئ؟ زه د ټول قوم څخه ستاسو د بدو کارونو په هکله خبرې اورم. ٢٤) نور بس دی، زما زامنو! هغه څه چې د څښتن د قوم له خوا ستاسو په اړه اورم ښه خبره نه

۲۵. ده که یو سړی د بل سړي په وړاندې گناه وکړي، نو خدای کولای

شي چې د هغه شفاعت وکړي، خو که څوک د څښتن په وړاندې گناه وکړي، نو څوک کولای شي چې د هغه شفاعت وکړي؟» خو د عیلي زامنو د خپل پلار خبره وانه ورېدله، نو ځکه څښتن وغوښتل چې هغوی ووژني.

۲۶. هغه هلک یعنې سمویل لویده او په څښتن او خلکو باندې گران ؤ.

د عیلي د کورنۍ په ضد پېشگويي

۲۷. نو یو نبي عیلي ته راغی او د څښتن له خوا یې دغه پیغام هغه ته

راوړ: «کله چې ستا د نیکونو څخه هارون او د هغه کورنۍ د مصر د فرعون غلامان وو خپل ځان مې هغوی ته ښکاره کړ. ۲۸ د اسراییلو د ټولو قبیلو څخه مې هغه غوره کړ چې زما کاهن شي او زما د قربانۍ ځای ته لاړ شي، هلته خوشبويي وسوځوي او زما په مخکې سپېڅلی پېشبند واغوندي. ما هغوی ته دا حق ورکړ، ترڅو د هغه قربانیو یوه برخه د ځان دپاره وساتي چې د قربانۍ په ځای کې سوځېږي. ۲۹ نو ولې زما د هغو قربانیو او نذرانو بې عزتي کوی هغه چې زه یې د خپل کور دپاره غواړم؟

ولې خپلو زامنو ته زما څخه زیات عزت ورکوې؟ تاسو زما د قوم اسراییلو د ټولو نذرانو د ډېرو ښو برخو په وسیله خپل ځانونه چاغ کړي دي. ۳۰ نو زه د اسراییلو څښتن خدای وایم: ما پخوا وعده کړې وه چې ستاسو کورنۍ او خپلخانه به تل تر تله د کاهنانو په توگه زما خدمت کوي. خو اوس وایم زه به داسې نور ونه کړم! هر څوک چې زما عزت وکړي زه به د هغه عزت وکړم او هر څوک چې زما بې عزتي کوي هغه به بې عزته کړم. ۳۱ وگوره! داسې وخت به راشي چې زه به ستا د کورنۍ او ستا خپل ټول ځوانان مړه کړم، ترڅو چې ستا په کورنۍ کې هېڅوک هم د سپین ږیرتوب عمر ته ونه رسېږي. ۳۲ ته به پرېشانه یې او په بخیلۍ سره به هغه برکتونه وویښې چې زه به یې د اسراییلو نورو خلکو ته ورکړم او ستا په کورنۍ کې به

هېڅوک هېڅکله د سپين ږيرتوب عمر ته ونه رسېږي. (۳۳) خو که چېرې څوک ستا په اولادې کې ژوندی پاتې شي او د کاهن په توگه هم زما خدمت کوي، په غم او درد کې به ژوند کوي. ستا ټوله نوره اولاده به په تاوتریخوالي باندې مړه شي. (۳۴) کله چې ستا زامن حفني او فينحاس دواړه په يوه ورځ باندې مړه شي، نو دا به تاته څرگنده شي چې څه چې ما ويلي وو هغه به رښتيا شي. (۳۵) زه به داسې يو کاهن د ځان دپاره غوره کړم چې ماته وفادار وي او هغه کارونه سرته ورسوي چې زه يې غواړم. زه به هغه ته اولاده ورکړم او هغه به همېشه زما د غوره شوي پاچا خدمت کوي. (۳۶) ستا هر يو اولاد چې ژوندی پاتې شي هغه به کاهن ته ورځي، د پيسو او ډوډۍ دپاره به هغه ته سر ټيټوي او زاری به ورته کوي چې ماته د کاهن توب کار راکړه ترڅو يوه مړۍ ډوډۍ تر لاسه کړم.»

څښتن سموييل سره خبرې کوي

۳ (۱) په هغو ورځو کې چې سموييل د عیلي تر لارښودنې لاندې د څښتن خدمت کاوه، د څښتن له خوا پيغامونه او روياگانې ډېرې لږې وې. (۲) يوه شپه عیلي چې سترگې يې ډېرې کمزورې شوې وې او په سختۍ سره يې ليدلی شول په خپل ځای کې ویده ؤ. (۳) څراغ لا مړ شوی نه ؤ، خو سموييل د خدای په کور کې ویده ؤ او هلته د خدای د لوظ سپېڅلی صندوق ايښودل شوی ؤ. (۴) په دغه وخت کې څښتن غږ وکړ: «سمويله! سمويله!»

سمويل ځواب ورکړ: «زه دلته يم.» (۵) هغه عیلي ته ورمنډه کړه او وپې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.»

خو عیلي ځواب ورکړ: «ما غږ نه دی کړی، بېرته لار شه او ځمله.» نو هغه لار او ځملاست.

٦ څښتن بيا ورباندې غږ وکړ: «ای سمويله!» او سمويل راپاڅېده،

عيلي ته ورغی او وپې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.»

عيلي وويل: «ای زما زويه، ما تاته غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او ځمله.»

٧ سمويل لا تر دې وخته پورې څښتن نه پېژنده يعنې د څښتن پيغام

ورته نه و رسېدلی.

٨ څښتن د درېم ځل دپاره په سمويل باندې غږ وکړ. سمويل پاڅېد،

عيلي ته ورغی او وپې ويل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته يم.»

نو بيا عيلي پوه شو چې څښتن په هلک باندې غږ کوي. ٩ نو بيا عيلي

سمويل ته وويل: «لاړ شه، ځمله او که چېرې هغه غږ وکړ ووايه: خبره

وکړه ای څښتنه، ځکه ستا غلام يې اوري.» نو سمويل لاړ او په خپل ځای

کې ځملاست.

١٠ څښتن راغی، ودرېده او د مخکې په شان يې غږ وکړ: «ای سمويله!

ای سمويله!»

سمويل وويل: «خبره وکړه، ځکه چې ستا غلام يې اوري.»

١١ څښتن هغه ته وويل: «زه به اوس د اسرايلو په قوم باندې داسې کار

وکړم چې هغه به ډېر هيبتناکه وي او هرڅوک يې چې واورې هغه به هک

حيران شي. ١٢ زه به هغه ټولې خبرې چې د عيلي د کورنۍ په ضد مې

کړې دي د اول نه تر اخره پورې سرته ورسوم. ١٣ ما پخوا هغه ته ويلي

وو چې زه به تر ابده پورې د هغه کورنۍ ته سزا ورکوم، په دې خاطر چې

زامنو يې زما په ضد کفر ويلي دي. عيلي پوهېده چې هغوی دا کار کوي

خو د هغوی مخنيوی يې نه کاوه. ١٤ له دې کبله د عيلي د کورنۍ

دپاره مې قسم خوړلی چې د هغه د کورنۍ گناه به هېڅکله د قربانۍ او يا

نذرانو په ورکولو سره لېرې نه شي.»

١٥) سموييل تر سبا پورې پروت ؤ او بيا هغه پاڅېده او د څښتن د کور دروازې يې خلاصې کړې. هغه ووېرېده چې عيلى ته د خپلې رويا په اړه ووايي. ١٦) خو عيلى په هغه باندې غږ وکړ او وېي ويل: «اى سمويله! زما زويه!»

سموييل ځواب ورکړ: «زه دلته يم.»

١٧) عيلى پوښتنه وکړه: «څښتن تاته څه وويل؟ زما څخه يې مه پټوه، که چېرې هغه څه چې خداى تاته ويلي دي ماته ونه وايي، نو خداى دې تاته سخته سزا درکړي.» ١٨) نو سموييل هغه ته هرڅه وويل، د هغه څخه يې هېڅ شى پټ نه کړ. عيلى وويل: «هغه څښتن دى. هرڅه چې د هغه په نظر کې ښه ښکاري هغه دې وکړي.»

١٩) سموييل لويېده او څښتن د هغه سره ؤ. د هرڅه پېشگويي به يې چې کوله هغه رښتيا کېدله. ٢٠) ټول اسراييليان د دان څخه په شمال کې او تر بيرشبع په جنوب کې په دې پوه شول چې سموييل په رښتيا سره د څښتن نبي شو. ٢١) څښتن به په شيلوه کې سموييل ته ځان ښکاره کاوه او خپل پيغام به يې ورته رساوه.

٤ ١) سموييل به د اسراييلو ټول قوم ته د خداى خبرې رسولي.

فلسطينيان د لوظ صندوق په زوره نيسي

اسراييليان د فلسطينيانو سره د جنگ دپاره روان شول، اسراييليانو په ابن عزر او فلسطينيانو په افيق کې خپلې خېمې ودرولې. ٢) فلسطينيانو خپل ځواکونه د اسراييلو سره د مقابلې دپاره ځاى په ځاى کړل. څنگه چې جگړه شروع شوه، نو اسراييليانو د فلسطينيانو له خوا ماتې وخوړه، د جنگ

په ډگر کې نژدې څلور زره اسراییلیان ووژل شول. (۳) کله چې ژوندي

پاتې شوي کس بېرته کمپ ته راستانه شول، نو د اسراییلو سپین ږيرو

وويل: «ولې نن ورځ څښتن فلسطینیان پرېښودل چې مونږ ته ماتې راکړي؟

راځئ چې د شیلوه څخه د څښتن د لوظ صندوق راوړو، ترڅو هغه زمونږ

سره لاړ شي او مونږ د دښمنانو څخه وژغوري.» (۴) نو عسکرو شیلوه ته

خپل استازي ولېږل چې د مطلق قادر څښتن د لوظ صندوق راوړي چې

هغه د اسماني مخلوقاتو دپاسه په تخت باندې ناست دی. او د عیلي دوه

زامن حفني او فینحاس د لوظ د صندوق سره راغلل.

(۵) کله چې د لوظ صندوق راوړسېده، نو اسراییلیانو په داسې لوړ اواز

سره د خوشحالی چیغې ووهلې چې ځمکه ولړزېدله. (۶) څنگه چې

فلسطینیانو دا چیغې واورېدلې پوښتنه یې وکړه: «د عبرانیانو په کمپ کې

دا چیغې د څه دپاره دي؟» کله چې فلسطینیان پوه شول چې د څښتن د

لوظ صندوق د عبرانیانو کمپ ته راوړل شو، (۷) هغوی ووېرېدل او ویې

ویل: «یو د خدایانو څخه کمپ ته راغی. مونږ په کړاو کې اخته کېږو! د

دې څخه مخکې هېڅکله داسې پېښه نه وه شوې. (۸) افسوس زمونږ په

حال! څوک به مونږ د دې قدرمندو خدایانو د لاسونو څخه خلاص کړي؟ دا

هغه خدایان دي چې مصریان یې په دښته کې په ډول ډول بلاگانو باندې

ووهل. (۹) ای فلسطینیانو زړور اوسئ! د مېړنو په شان وجنگېږئ هسې

نه چې مونږ د عبرانیانو غلامان شو، لکه څنگه چې دوی زمونږ غلامان وو.

نو د مېړنو په شان جنگ وکړئ!»

(۱۰) نو فلسطینیانو سخت جنگ وکړ. اسراییلو ماتې وخوړله او هر یو خپل

کور ته وتښتېد. دا ډېره لویه وژنه وه یعنې دېرش زره اسراییلي عسکر

ووژل شول. (۱۱) د خدای د لوظ صندوق ونیول شو او د عیلي زامن حفني

او فینحاس دواړه ووژل شول.

د عیلي مړینه

۱۲ په هماغه ورځ د بنیامین د قبیلې یو سړی د جنگ د میدان څخه وتښتېد او شیلوه ته لاړ. د هغه کالي شلېدلې وو او په خپل سر باندې یې خاورې اچولې وې. ۱۳ کله چې هغه راوړسېد، عیلي په خپلې چوکۍ باندې د سرک په غاړه ناست ؤ. په ځیر یې کتل، ځکه چې د هغه زړه د خدای د لوظ صندوق دپاره لږ زېده. کله چې هغه سړی ښار ته ورننوت او څه چې پېښ شوي وو بیان یې کړل، نو په ټول ښار کې چیغې شوې. ۱۴ - عیلي اته نوي کلن ؤ او ږوند ؤ، خو د خلکو چیغې یې واورېدلې بیا یې پوښتنه وکړه: «دا شورماشور د څه دپاره دی؟» بنیامینی سړی زر عیلي ته ورغی. هغه ته یې وویل: ۱۶ «زه همدا اوس د جنگ له میدان څخه راغلم او همدا نن له هغه ځای نه راتښتېدلی يم.»

عیلي پوښتنه وکړه: «ای زویه! څه پېښه شوې ده؟» ۱۷ هغه سړي چې دا خبر یې راوړی ؤ ځواب ورکړ: «اسرایلیان د فلسطینیانو څخه تښتېدلي دي او لښکرو ته دروند زیان رسېدلی دی، ستا دواړه زامن حفني او فینحاس هم وژل شوي دي او د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی.» ۱۸ کله چې هغه سړي د لوظ د صندوق یادونه وکړه، عیلي د خپلې چوکۍ څخه چې د ښار د دروازې په څنګ کې وه په شا وغورځېد. څرنګه چې هغه سپین ږیری او دروند سړی ؤ، ورمېر یې مات شو او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د اسراییلو مشر ؤ.

د فینحاس د کوندې مړینه

۱۹ د عیلي انږور یعنی د فینحاس ښځه امیدواره وه او د هغې د اولاد د زېږېدلو وخت نژدې ؤ. کله چې هغې دا خبر واورېد چې د خدای د لوظ صندوق نیول شوی دی او د هغې خسر او مېړه مړه شوي دي، په هغې باندې د اولاد د زېږونې درد راغی او اولاد یې وزېږاوه. ۲۰ څنګه چې

هغه د مرگ په حال کې وه، هغو ښځو چې د هغې سره وې ويې ويل: «مه نا امیده کېږه، تا زوی وزېږاوه.» خو هغې ورباندې پروا ونه کړه او ځواب يې ورنه کړ. ٢١ هغې په هغه هلک باندې ايځابود نوم کېښود او دا يې څرگنده کړه: «د خدای جلال د اسراييلو څخه لار.» دا يې ځکه وويل چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی ؤ او د هغې خسر او مېړه مړه شوي وو. ٢٢ هغې وويل: «د خدای جلال د اسراييلو څخه لار، ځکه چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی.»

د لوظ صندوق د فلسطين په ښارونو کې

٥ ١ وروسته له دې چې فلسطينيانو د خدای د لوظ صندوق ونيوه، هغه يې د ابن عزر څخه د اشدود ښار ته يووړ. ٢ هغوی دا صندوق د خپل خدای يعنې د داجون بتخانې ته يووړ او د داجون په خوا کې يې کېښود. ٣ کله چې د اشدود خلک په راتلونکې ورځ د وخته پاڅېدل ويې ليدل چې د داجون بت د څښتن د لوظ صندوق په مخکې په ځمکې باندې پرمخې پروت ؤ! نو دوی داجون راواخيست او بېرته يې په خپل ځای کې کېښود. ٤ خو کله چې دوی په راتلونکي سهار پاڅېدل، داجون د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکې باندې بيا پرمخې لوېدلې ؤ! دا ځل د بت سر او لاسونه مات شوي وو او د دروازې په درشل کې پراته وو. يوازې د هغه بدن پاتې ؤ. ٥ په همدې خاطر د داجون کاهنان او عبادت کوونکي تر نن ورځې پورې په اشدود کې د داجون د بت خانې د دروازې په درشل باندې پښه نه ږدي.

٦ څښتن د اشدود خلکو ته درنه سزا ورکړه او هغوی يې سخت ووېرول. هغه د اشدود او د هغه د شاوخوا سيمو خلک د پړسوب په مرض اخته کړل. ٧ کله چې د اشدود خلکو دا پېښه وليدله هغوی وويل: «د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق بايد نور زمونږ سره پاتې نه شي، ځکه چې

د هغوی خدای مونږ او زموږ خدای داجون ته سزا ورکوي.» (۸) نو هغوی استازي ولېرل او د فلسطينيانو ټول پاچاهان يې يوځای راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق سره څه وکړو؟»

هغوی ځواب ورکړ: «هغه جت ته یوسئ» نو هغه يې د فلسطين بل ښار يعنې جت ته يووړ. (۹) خو وروسته له دې چې صندوق هلته ورسېده، څښتن هغه ښار ته هم سزا ورکړه او په هغوی باندې يې سخته وېره او وارخطايي راوستله. څښتن د هغه ښار ټول خلک د ځوانانو څخه نيولې تر زړو پورې د پرسوب په مرض اخته کړل. (۱۰) نو دوی د خدای د لوظ صندوق د فلسطين يو بل ښار عقرون ته ولېږه، خو کله چې صندوق هلته ورسېده خلکو چيغې ووهلې: «هغوی د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق د دې دپاره دلته راوړی دی چې مونږ ټول ووژني.» (۱۱) نو دوی د فلسطينيانو ټول پاچاهان بيا يوځای سره راوغوښتل او ويې ويل: «د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق ولېږئ، پرېږدئ چې هغه بېرته خپل ځای ته واستول شي، که نه، نو مونږ او زموږ قوم به ووژني.» په ټول ښار کې وېره او وارخطايي وه، ځکه چې خدای هغوی ته ډېره درنه سزا ورکوله. (۱۲) هغه خلک چې مړه نه شول د پرسوب په مرض باندې اخته شول. خلکو د مرستې دپاره خپلو خدايانو ته چيغې ووهلې.

د لوظ صندوق اسراييلو ته بېرته استول کيږي

۶ (۱) هغه وخت چې د څښتن د لوظ صندوق اووه مياشتې د فلسطين په سيمه کې و، (۲) خلکو کاهنان او فال کتونکي راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «د څښتن د لوظ د صندوق سره څه وکړو؟ څنگه يې خپل اصلي ځای ته بېرته واستوو؟»

٣ هغوی خُواب ورکړ: «که تاسو د اسراییلو د خدای د لوظ صندوق استوی، نو باید د هغه سره نذرانه هم واستوی چې ستاسو د گناه بدله ادا کړي. د لوظ صندوق باید بېرته بې له نذرانې ونه استول شي، په دې ډول به تاسو روغ شئ او تاسو ته به څرگنده شي چې ولې هغه تاسو ته سزا درکوله.»

٤ خلکو پوښتنه وکړه: «څه قسم نذرانه هغه ته واستوو؟»

هغوی خُواب ورکړ: «د فلسطینیانو د پاچاهانو د شمېر له مخې د پرسوب د مرض پنځه د سرو زرو نمونې او پنځه د سرو زرو مورکان، ځکه چې هماغه یو شان بلا تاسې ټول او ستاسو پاچاهان وهلي دي. ٥ تاسو باید د پرسوب او د هغو مورکانو نمونې جوړې کړئ چې هېواد وړانوي او د اسراییلو خدای ته عزت ورکړئ. ښایي چې هغه تاسو، ستاسو خدایانو او ستاسو خاورې ته سزا ورکول بس کړي. ٦ تاسو ولې د مصریانو او فرعون په شان خپل زړونه سخت کړي دي؟ دا مه هېروئ چې څنگه خدای هغوی مسخره کړل ترڅو چې هغوی اسراییلو ته اجازه ورکړه چې د مصر څخه لاړ شي. ٧ اوس یوه نوې گاډۍ تیاره کړئ او دوه غواگانې چې خوسکي یې زېږولي وي او هېڅکله د هغو په غاړو باندې جغ نه وي ایښودل شوی، په گاډۍ پورې وتړئ او د هغوی خوسکي بېرته غوجل ته بوځئ. ٨ د څښتن د لوظ صندوق واخلي، په گاډۍ کې یې کېږدئ او هغه د سرو زرو شیان چې تاسې یې د خپلې گناه په بدل کې هغه ته وړلېږئ په یوې صندوقچې کې د هغه په خوا کې کېږدئ، بیا یې ولېږئ چې په خپله لاړ شي. ٩ نو بیا هغې ته وگورئ، که چېرې هغه خپلې سیمې ته یعنې د بیت شمس په لور لاړ، دا د دې معنی لري چې دا د اسراییلو خدای دی چې په مونږ یې دغه لوی افت راوستلی دی، خو که چېرې لاړ نه شو نو بیا به پوه شو چې دا بلا هغه نه ده رالېږلې او دا یوازې یوه تصادفي پېښه وه.»

١٠ نو فلسطينيانو همداسې وکړل. دوه لنګې غواګانې يې واخيستلې،
ګاډۍ پورې يې وتړلې او د هغو خوسکي يې په غوجل کې بند کړل. (١١)
هغوی د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د مورګانو او د
پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې وې په ګاډۍ کې کېښودلې. (١٢) نو
غواګانې نېغې د بيت شمس په لوري لاړې. په ټوله لاره باندې يې رمبرې
وهلې او چپ يا ښي خواته نه ګرځېدلې. د فلسطينيانو پاچاهان د
بيت شمس تر پولې پورې په هغوی پسې لاړل.

١٣ د بيت شمس خلکو په دره کې خپل غنم لو کول او کله چې هغوی
خپلې سترګې پورته کړې او د لوظ صندوق يې وليده، په ليدلو سره يې
خوشحاله شول. (١٤) ګاډۍ د يو سړي پټي ته چې يوشع نومېده او په
بيت شمس کې اوسېده، راغله او هلته د يو لوی ګټ په خوا کې ودرېدله.
خلکو د ګاډۍ لرګي مات کړل او غواګانې يې د سوځېدونکې نذرانې په
توګه څښتن ته قرباني کړې. (١٥) لاويانو د څښتن د لوظ صندوق او هغه
صندوقچه چې په هغې کې د سرو زرو شيان وو راښکته کړل او په هغه لوی
ګټ باندې يې کېښودل. په هغه ورځ د بيت شمس خلکو سوځېدونکې
نذرانې او نورې قربانۍ څښتن ته وړاندې کړې. (١٦) د فلسطينيانو پنځو
پاچاهانو دا ټول وليدل او په هماغه ورځ عقرون ته ستانه شول.

١٧ فلسطينيانو هغه د پرسوب د مرض د سرو زرو نمونې چې د خپلو
ګناهونو په بدل کې يې څښتن ته لېرلې وې يعنې د اشدود، غزه، اشقلون،
جت او عقرون د هر ښار دپاره يې يوه يوه نمونه ولېرله. (١٨) همدارنګه
هغوی د سرو زرو مورګانو څخه يو يو هر يو ښار دپاره ولېرله چې په هغو
کې قلعه لرونکي او بې دېواله کلي شامل وو او پنځو فلسطيني پاچاهانو
ورباندې حکمراني کوله. هغه لوی ګټ چې د څښتن د لوظ صندوق يې په
هغې باندې کېښود تر نن ورځې پورې د بيت شمسي يوشع په پټي کې
دی، دا د هغه شاهد دی چې هلته څه پېښ شوي وو.

١٩ څښتن د بيت شمس د خلكو څخه اويا سړي ووژل، ځكه چې هغوى د لوظ د صندوق دننه وكتل. خلكو وير كاوه، ځكه چې څښتن په هغوى كې ډېره لويه وژنه وكړه. ٢٠ نو د بيت شمس خلكو پوښتنه وكړه: «څوك كولاى شي چې د څښتن يعنې پاك خداى په حضور كې ودرېږي؟ صندوق چېرته ولېږو چې زمونږ څخه لېرې شي؟» ٢١ نو دوى د قريه يعاريم د ښار خلكو ته استازي واستول ويې ويل: «فلسطينيانو د څښتن د لوظ صندوق بېرته رالېږلى دى، راشئ او تاسې يې خپل ځاى ته يوسئ.»

٧ ١ نو د قريه يعاريم خلكو د څښتن د لوظ صندوق راواخيست او هغه يې د ابيناداب كور ته چې د يوې غونډۍ د پاسه ؤ يووړ. د هغه زوى العازار يې وقف كړ چې د څښتن د لوظ صندوق وساتي.

سمويل په اسراييلو باندې حكومت كوي

٢ د څښتن د لوظ صندوق د اوږدې مودې دپاره يعنې څه ناڅه شل كاله په قريه يعاريم كې پاتې شو. په دې موده كې ټولو اسراييلو وير وكړ او د څښتن په لټون كې شول.

٣ سمويل د اسراييلو قوم ته وويل: «كه چېرې تاسو د زړه له كومي څښتن ته راگرځئ، نو تاسو بايد پردي خدايان او د عشتاروت بتان له خپلو ځانونو څخه لېرې كړئ. خپل ځانونهپه پوره توگه څښتن ته وقف كړئ او يوازې د هغه عبادت وكړئ، نو هغه به تاسو د فلسطينيانو څخه وژغوري.»

٤ نو اسراييلو د بعل او عشتاروت بتان لېرې كړل او يوازې د څښتن عبادت يې كاوه.

٥ بيا سمويل ټول اسراييليان راوغوښتل چې په مصفه كې سره راټول

شي، ورته ويې ويل: «زه به څښتن ته ستاسو دپاره دعا وکړم.» ٦ کله چې هغوی په مصفې کې سره راغونډ شول، له څاه څخه يې اوبه راوويستلې او د څښتن په وړاندې يې د نذرانې په توګه توی کړې. هغه ورځ يې روژه ونيوله او هلته يې دا اقرار وکړ: «مونږ د څښتن په وړاندې گناه کړې ده.» سمويل د اسراييلو مشر ؤ او خپل کار به يې په مصفې کې کاوه.

٧ کله چې فلسطينيانو واورېدل چې اسراييليان په مصفې کې سره راغونډ شوي دي، د فلسطينيانو پنځه پاچاهان د خپلو نفرو سره روان شول چې په هغوی باندې حمله وکړي. څنگه چې اسراييلو دا واورېدل، نو وورېدل. ٨ هغوی سمويل ته وويل: «زمونږ دپاره زمونږ څښتن خدای ته زاري کول مه پرېږده چې مونږ د فلسطينيانو څخه وژغوري.» ٩ نو سمويل يو شيدې رودونکی وری واخېست او هغه ټول يې د سوځېدونکې نذرانې په توګه څښتن ته وړاندې کړ. هغه د اسراييليانو دپاره څښتن ته فرياد وکړ او څښتن د هغه فرياد واورېد. ١٠ په هغه شېبه کې چې سمويل سوځېدونکې نذرانه قرباني کوله، فلسطينيان د جگړې دپاره اسراييلو ته راژدې شول، خو په هغه ورځ څښتن په فلسطينيانو باندې د اسمان څخه تندر راوغورځاوه. هغوی بيخي وارخطا شول او له وېرې وتښتېدل. ١١ اسراييليان د مصفې څخه ووتل او تر بيت کار پورې په فلسطينيانو پسې شول او په لاره کې يې هغوی ووژل.

١٢ په هغه وخت کې سمويل يوه تېره واخيستله او هغه يې د مصفې او شن ترمنځ ودروله. هغه يې «د مرستې د تېرې» په نوم ياده کړه او ويې ويل: «تر اوسه پورې څښتن زمونږ سره مرسته کړې ده.» ١٣ نو فلسطينيانو ډېره بده ماته وخوړله، تر ډېر وخته پورې يې بيا په اسراييلو باندې حمله ونه کړه. ترڅو چې سمويل ژوندی ؤ، د څښتن لاس د هغوی په ضد اوچت ؤ. ١٤ د عقرون څخه تر جت پورې ټول هغه ښارونه چې

فلسطينيانو د اسراييلو څخه نيولي وو بېرته اسراييلو ته ورکړل شول. اسراييلو د دغو ښارونو نژدې سيمې هم د فلسطينيانو څخه ازادې کړې. د اسراييلو او اموريانو ترمنځ هم سوله وشوه.

۱۵ سمويل د خپل ژوند تر پايه پورې د اسراييلو مشر ؤ. ۱۶ هغه به هر کال په بيت ييل، جلجال او مصفې باندې گرځېده او په دې ځايونو کې به يې شخړې حل کولې. ۱۷ بيا به هغه بېرته رامه ته ستنېده، ځکه چې هلته د هغه کور ؤ او په دې ځای کې هم هغه د قاضي په توگه خدمت کاوه. په رامه کې يې د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ.

اسراييليان پاچا غواړي

۱ کله چې سمويل زور شو، نو خپل زامن يې د قاضيانو په توگه د اسراييلو دپاره وټاکل. ۲ د هغه د مشر زوی نوم يوييل او د کشر زوی نوم ابيا ؤ. هغوی په بيرشبع کې قاضيان وو. ۳ خو هغوی د خپل پلار په لار روان نه وو. د هغوی شوق يوازې پيسې پيدا کول ؤ، نو رشوت به يې اخيست او انصاف به يې تر پښو لاندې کاوه.

۴ نو د اسراييلو ټول سپين ږيري سره راغونډ شول او رامې ته لاړل، ترڅو د سمويل سره وگوري. ۵ سمويل ته يې وويل: «گوره، ته زور شوی يې او ستا زامن ستا په لاره نه ځي. اوس زمونږ دپاره پاچا وټاکه چې په مونږ باندې حکومت وکړي، ترڅو مونږ هم د نورو ټولو قومونو په شان پاچا ولرو.» ۶ سمويل د هغوی په دې غوښتنه خوشحاله نه ؤ. نو هغه څښتن ته دعا وکړه. ۷ څښتن هغه ته وويل: «سمويله! هرڅه چې قوم در نه غواړي هماغسې وکړه. هغوی ته نه يې رد کړی، بلکې زه يې د خپل پاچا په توگه رد کړی يم. ۸ د هغه وخت څخه چې ما دوی د مصر څخه راوويستل، زه يې پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت يې وکړ. هغوی

اوس ستا سره هغه کار کوي کوم چې هغوی تل زما سره کړی دی. (۹) نو بیا څه چې هغوی در نه غواړي هماغسې وکړه، خو هغوی ته په کلکه خبرداری ورکړه او ورته وښایه چې پاچاهان به د دوی سره څنگه رویه کوي.»

(۱۰) سموویل د څښتن ټولې خبرې هغه خلکو ته بیان کړې چې د هغه څخه یې د پاچا غوښتنه کړې وه. (۱۱) سموویل څرگنده کړه: «ستاسو پاچا به ستاسو سره داسې رویه وکړي: هغه به ستاسو زامن واخلي او د هغو څخه به عسکر جوړ کړي. ځینې به یې په جنگي گاډیو کې خدمت کوي، نور به د هغه سپاره عسکر وي او ځینې به د هغه د گاډیو په مخکې ځغلي. (۱۲) ځینې به د زر کسيزه ډلې او ځینې به د پنځوس کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي. ستاسو زامن به د پاچا ځمکه قلبه کوي، د هغه حاصلات به راغونډوي او د وسلې او د جنگي گاډیو دپاره به سامان جوړوي. (۱۳) هغه به ستاسو لورگانې بوځي او هغه ته به عطر جوړوي، پخلی به ورته کوي او ډوډۍ به ورته پخوي. (۱۴) هغه به ستاسو څخه ډېر ښه پتي او د انگورو او زيتونو باغونه واخلي او خپلو افسرانو ته به یې ورکړي. (۱۵) هغه به ستاسو د غلو دانو او انگورو لسمه برخه واخلي او خپلو درباریانو او افسرانو ته به یې ورکړي. (۱۶) هغه به ستاسو څخه غلامان، وينځې او ستاسو ډېرې ښې پادې او خره د خپل کار دپاره واخلي. (۱۷) هغه به ستاسو د رمو څخه لسمه برخه اخلي او تاسو په خپله به د هغه غلامان شئ. (۱۸) هغه ورځ به راشي کله چې تاسو د خپل پاچا له لاسه چې د خپل ځان دپاره مو غوره کړی دی سخت شکایتونه وکړئ. خو څښتن به ستاسو شکایتونو ته غوږ ونه نیسي.»

(۱۹) خو قوم د سموویل د خبرو د اورېدلو څخه انکار وکړ او ویې ویل: «نه! مونږ پاچا غواړو. (۲۰) مونږ هیله لرو چې د نورو ټولو قومونو په شان شو. پاچا به په مونږ باندې حکومت وکړي او په جگړې کې به زمونږ

۲۱) سموييل د هغوی خبرې واورېدلې، بيا يې دا هرڅه څښتن ته وړاندې کړل. ۲۲) څښتن ځواب ورکړ: «څه چې دوی غواړي هغه وکړه، ورته يو پاچا وټاکه.» بيا سموييل د اسراييلو قوم ته وويل: «هر يو دې خپل کور ته لار شي.»

شاوول د سموييل سره ملاقات کوي

۹ ۱) د بنيامين د قبيلې څخه يو شتمن او با نفوذه سړی ؤ چې قيس نومېده. هغه د ابي ييل زوی او د ضرور لمسی ؤ. د بکورت په کورنۍ پورې يې اړه درلودله چې د افیح د خپل يوه برخه وه. ۲) قيس يو زوی درلود چې شاوول نومېده، هغه يو ښکلی ځوان ؤ چې په اسراييلو کې له هغه څخه څوک زيات ښکلی نه ؤ او قد يې د يو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ.

۳) د قيس خړې ورکې شوې وې، نو هغه شاوول ته وويل: «يو نوکر د ځان سره واخله، لار شه او خړې ولټوه.» ۴) هغوی د افرایم په غرنۍ سيمې او د شليشې په سيمه کې وگرځېدل، خو هغه يې پيدا نه کړې. نو د شعلیم د سيمې څخه تېر شول، خو خړې هلته نه وې. بيا د بنيامين په ځمکه کې وگرځېدل خو ويې نه موندلې. ۵) کله چې هغوی د صوف سيمې ته ورسېدل شاوول خپل نوکر ته چې ورسره ؤ وويل: «راځه چې بېرته کور ته لار شو، که نه، نو پلار به مې خړې هېرې کړي او زموږ په اړه به اندېښمن شي.»

۶) خو نوکر په ځواب کې وويل: «گوره! په دې ښار کې يو نبي دی چې د هغه ډېر درناوی کيږي، هغه چې هرڅه وايي رښتيا کيږي. راځه چې

هغه ته ورشو، کېدای شي هغه مونږ ته ووايي چې هغه خړې چېرته موندلی شو.»

۷) شاوول ورته وويل: «که چېرې هغه ته ورشو، نو هغه سړي ته به څه ورکړو؟ ځکه چې زمونږ په بوجيو کې خواږه خلاص شوي دي او زمونږ سره سوغات هم نشته چې هغه نبي ته يې ورکړو. نو څه یوسو؟»

۸) نوکر هغه ته په ځواب کې وويل: «گوره! ما سره نیم مثقال سپين زر شته، هغه به نبي ته ورکړم، ترڅو هغه مونږ ته لاره وښايي.»

۹) (په پخوا زمانه کې چې کله به په اسراييلو کې چا غوښتل چې د خدای څخه سوال وکړي نو داسې به يې ويل: «راځئ چې غيب ويونکي ته ورشو.» ځکه چې اوسنی نبي به پخوا د غيب ويونکي په نوم يادېده.) ۱۰) شاوول خپل نوکر ته وويل: «ښه خبره ده، راځه چې ځو.» نو دوی هغه ښار ته لاړل چې نبي په کې ؤ. ۱۱) هغه وخت چې هغوی ښار ته په غونډۍ باندې پورته کېدل ويې ليدل چې يو څو نجونې د اوبو وړلو دپاره راروانې دي. د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «ايا غيب ويونکی دلته دی؟»

۱۲) هغوی ځواب ورکړ: «هو، هغه ستاسو څخه مخکې روان دی، زر کوئ هغه نن زمونږ ښار ته راغلی دی، ځکه چې نن ورځ خلک د عبادت په ځای کې چې په غونډۍ باندې ده قرباني کوي. ۱۳) څنگه چې تاسو ښار ته ننوځئ، نو مخکې له دې چې هغه د عبادت ځای ته د خوړلو دپاره پورته وخېژي، تاسو به يې پيدا کړئ. ترڅو پورې چې هغه راغلی نه وي خلک به ډوډۍ ونه خوري، ځکه چې هغه بايد اول قربانۍ ته برکت ورکړي. وروسته به رابلل شوي خلک ډوډۍ وخوري. اوس پورته وخېژئ، نو په همدې وخت کې به يې پيدا کړئ.» ۱۴) نو شاوول او د هغه نوکر ښار ته روان شول او څنگه چې هغوی ښار ته ورننوتل، سمويل د دوی خواته راروان ؤ چې د عبادت ځای ته وخېژي.

۱۵) د شاوول د راتگ څخه يوه ورځ مخکې څښتن سموييل ته ويلي وو:
۱۶) «سبا شاوخوا په دغه وخت کې به يو سړی د بنيامين د قبيلې څخه تاته درولېږم. ته به زما د قوم د مشر په توگه د هغه سر په تېلو غوړ کړې، هغه به زما قوم د فلسطينيانو څخه وژغوري. ما د خپل قوم تکليف ليدلی دی او د مرستې په خاطر مې د هغوی فریاد اورېدلی دی.»

۱۷) کله چې سموييل شاوول وليد، څښتن هغه ته وويل: «دا هماغه سړی دی چې تاته مې د هغه په اړه ويلي وو. هغه به زما په قوم باندې حکومت کوي.» ۱۸) شاوول د دروازې په خوله کې سموييل ته ورنژدې شو او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: «مهرباني وکړئ ماته ووايئ چې د غيب ويونکي کور چېرې دی؟»

۱۹) سموييل ځواب ورکړ: «زه غيب ويونکی يم، زما څخه مخکې عبادت ځای ته لاړ شئ، تاسو دواړه به نن زما سره ډوډۍ وخورئ. هغه څه چې ته غواړې پوه به شې، سبا سهار به يې درته ووايم او تا به رخصت کړم. ۲۰) د هغو خرو په اړه چې درې ورځې مخکې ورکې شوې دي اندېښنه مه کوه هغه پيدا شوې دي. هغه څوک چې د اسراييلو قوم يې زيات غواړي، هغه ته او ستا د پلار کورنۍ ده.»

۲۱) شاوول په ځواب کې وويل: «زه د بنيامين د قبيلې پورې تړلی يم، چې په اسراييلو کې يوه ډېره کوچنۍ قبيله ده او زما کورنۍ د بنيامين د قبيلې يوه ډېره عادي کورنۍ ده. نو ولې ماته داسې خبرې کوي؟»

۲۲) سموييل شاوول او د هغه نوکر لويې کوټې ته دننه راوستل او هغوی ته يې د دسترخوان په سر کې ځای ورکړ چې هلته نژدې دېرش تنه مېلماناناست وو. ۲۳) سموييل اشپز ته وويل: «هغه د غوښې ټوټه چې تاته مې درکړې وه او درته ويلي مې وو چې بېل يې کېږده، هغه اوس راوړه.» ۲۴) نو اشپز ورون راوړ او د شاوول په مخکې يې کېښود.

سموويل وويل: «گوره، دا هغه غوښه ده چې ستا دپاره ساتل شوې ده. ويې خوره! دا مې ستا دپاره ساتلې وه چې اوس يې د رابلل شويو خلکو سره وخورې.» نو شاوول په هغه ورځ د سموويل سره ډوډۍ وخوړله.

۲۵ وروسته له دې چې هغوی د عبادت ځای څخه ښار ته رانښکته شول، سموويل په خپل بام باندې د شاوول سره خبرې وکړې. ۲۶ هغوی سهار وختي پاڅېدل او سموويل شاوول ته چې په بام باندې ؤ غږ وکړ: «پاخه! زه به تا رخصت کړم.» کله چې شاوول تيار شو، هغه او سموويل سره يوځای ووتل.

سموويل شاوول د پاچا په توگه ټاكي

۲۷ کله چې دوی د ښار پولې ته رانښکته شول، سموويل شاوول ته وويل: «خپل نوکر ته ووايه چې زمونږ څخه مخکې لاړ شي.» نوکر مخکې شو او سموويل زياته کړه: «دلته يوه شېبه ودرېږه، ترڅو د خدای پيغام درته ووايم.»

۱۰ ۱ نو سموويل د زيتونو د تېلو بوتل راواخيست او د شاوول په سر يې تېل توی کړل، هغه يې ښکل کړ او ويې ويل: «ته څښتن د خپل قوم اسراييلو د مشر په توگه وټاکلې. ته به د هغه په خلکو پاچاهي کوې او د ټولو گردچاپېر دښمنانو نه به يې وژغورې. دا هغه نښه ده چې ته څښتن غوره کړې يې چې د هغه د خلکو پاچا شې: ۲ نن کله چې ته لاړ شې نو د بنيامين په سيمه يعنې په صلح کې به د راحيل د قبر تر څنگه د دوه سړيو سره مخامخ شې. هغوی به تاته ووايي: هغه خرې چې ته د هغو د لټولو دپاره تللی وې پيدا شوې دي، اوس ستا پلار د خرو خبره پرېښې ده او ستاسو دپاره اندېښنه کوي. هغه وايي: د خپل زوی په اړه څه وکړم؟ ۳ بيا به له هغه ځای نه لاړ شې، ترڅو هغه غټې د خپرۍ ونې ته چې

په تابور کې دى ورسپړې. هلته به د درېو سرېو سره مخامخ شې چې
 خداى ته د عبادت كولو دپاره بيت ييل ته روان دي. د يو سره به درې
 سپرلي، د بل سره درې ډوډۍ او د درېم سره به د شرابو ژى وي. (۴)
 هغوى به تاته سلام ووايي او تاته به دوه ډوډۍ دركړي، ته بايد هغه قبولې
 كړې. (۵) وروسته له هغې به په جبعه كې د خداى د عبادت غونډۍ ته
 لاړ شې چې هلته د فلسطينيانو پوځي پوسته ده. د ښار په دروازه كې به ته
 د نبيانو له يوې ډلې سره مخامخ شې چې د غونډۍ څخه راښكته كيږي.
 نبيان به په جذبه كې نبوت كوي او نور خلك به د هغوى په وړاندې چنگ،
 چمبه، شپېلۍ او رباب غږوي. (۶) د څښتن روح به ناڅاپه په تا باندې
 نازل شي او ته به په گډه د نبيانو سره نبوت كوي. ته به هغه شان نه يې
 لكه څنگه چې مخكې وې. (۷) هركله چې دې دغه نښې وليدلې هرڅه
 چې ته يې ښه گڼې هغه وكره، ځكه چې خداى ستا سره دى. (۸) زما
 څخه مخكې جلجال ته لاړ شه. زه به درشم چې سوځېدونكې او د سلامتۍ
 نذرانې وړاندې كړم. خو ته بايد اووه ورځې هلته انتظار وباسې، ترڅو زه
 راشم او تاته ووايم چې څه وكړې.»

(۹) څنگه چې شاوول د سموييل څخه رخصت شو، خداى د شاوول
 شخصيت بدل كړ. هغه ټولې نښې په هماغه ورځ پوره شوې. (۱۰) كله
 چې شاوول او د هغه نوكر جبعي ته ورسېدل، شاوول د نبيانو د يوې ډلې
 سره مخامخ شو. د خداى روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او د هغوى
 سره يې يوځاى په نبوت پيل وكړ. (۱۱) هغو خلكو چې هغه يې له پخوا
 څخه پېژانده ويې ليدل چې هغه نبوت كوي. يو د بل څخه يې پوښتنه
 وكړه: «د قيس په زوى شاوول باندې څه وشول؟ ايا شاوول هم د نبيانو
 څخه دى؟» (۱۲) د هغه ځاى يو اوسېدونكي پوښتنه وكړه: «د دې نورو
 نبيانو په هكله څه وايئ، ستاسو په فكر د هغوى پلرونه څوك دي؟» نو دا
 يو متل شو: «ايا شاوول هم د نبيانو څخه دى؟» (۱۳) وروسته له دې چې
 شاوول نبوت پاى ته ورساوه هغه د عبادت ځاى ته وخوت.

۱۴ څه موده وروسته چې د شاوول کاکا هغه او د هغه نوکر وليدل د

هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «تاسو چېرې وي؟»

شاوول ځواب ورکړ: «خړې مو لټولې، خو چې کله هغه مو پيدا نه کړې، نو سموييل ته ورغلو.»

۱۵ د شاوول کاکا پوښتنه وکړه: «هغه تاسو ته څه وويل؟» ۱۶ شاوول

ځواب ورکړ: «سموييل مونږ ډاډه کړو چې خړې پيدا شوې دي.» خو شاوول هغه څه چې سموييل د ده د پاچا کېدو په اړه ويلي وو خپل کاکا ته څه ونه ويل.

شاوول د پاچا په توگه غوره کيږي

۱۷ سموييل د اسراييلو قوم په مصفې کې د څښتن حضور ته راغونډ کړ

۱۸ او ورته وپې ويل: «د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: ما تاسو د

مصر څخه راوويستلی او تاسو مې د مصريانو او هغو ټولو قومونو څخه

وژغورلی چې په تاسو باندې يې ظلم کاوه. ۱۹ خو تاسو نن خپل خدای

چې تاسو يې د ټولو مصيبتونو او سختيو څخه ژغورلي یی، ردوی او ورته

وايي چې مونږ ته پاچا راکړه چې په مونږ باندې حکومت وکړي. ډېر ښه، نو

اوس د خپلو قبيلو او خپلونو سره د څښتن په مخکې حاضر شئ.»

۲۰ کله چې سموييل د اسراييلو ټولې قبيلې د څښتن حضور ته راټولې

کړې، د بنيامين قبيله يې د پچې په ذريعه غوره کړه. ۲۱ بيا هغه د

بنيامين قبيله د هغې د خپلونو سره وړاندې راوستله او د مطري خپل

وټاکل شو. په پای کې د قيس زوی شاوول غوره کړای شو، خو کله چې

هغوی شاوول ولټاوه هغه پيدا نه شو. ۲۲ هغوی د څښتن څخه پوښتنه

وکړه: «ايا هغه سړی تر اوسه دلته راغلی دی؟»

څښتن وويل: «هو، هغه خپل ځان د بارونو په منځ کې پټ کړی دی.»

۲۳ نو دوی په منډه لاړل، هغه یې راوست او څنگه چې هغه د خلکو په

منځ کې ودرېده، نو قد یې د یو سر په اندازه د نورو څخه لوړ ؤ. ۲۴ سمویل ټول قوم ته وويل: «دا هغه سړی دی چې څښتن غوره کړی دی، زموږ په منځ کې د هغه په شان هېڅوک نشته.»

خلکو چیغې کړې: «ژوندی دې وي پاچا!»

۲۵ سمویل قوم ته د پاچاهۍ حقونه او فرائض بیان کړل. هغه یې په

سند کې ولیکل او سند یې د عبادت په ځای کې کېښود. وروسته یې هر یو خپل کور ته رخصت کړ. ۲۶ شاوول هم خپل کور ته چې په جبعه کې ؤ لاړ او د هغه سره ځینې زړور سړي چې خدای د هغوی زړونه بدل کړي وو لاړل. ۲۷ خو ځینو بېکاره خلکو وويل: «دغه سړی به څنگه موږ وژغوري؟» هغوی شاوول ته په سپکه سترګه وکتل او هغه ته یې سوغاتونه رانه وړل، خو شاوول غلی پاتې شو.

شاوول د یابیش ښار ازادوي

۱۱ ۱ په دې وخت کې د عمون پاچا ناحاش روان شو او د یابیش ښار یې چې په جلعاد کې ؤ کلابند کړ. د یابیش خلکو ناحاش ته وويل: «زموږ سره یو تړون وکړه، موږ به تا د خپل مشر په توګه ومنو.»

۲ ناحاش په ځواب کې وويل: «زه به ستاسو سره په یو شرط د سولې تړون وکړم، چې ستاسو د هر یو ښي سترګه وباسم، ترڅو د ټولو اسراییلو دپاره د رسوایۍ سبب شي.»

۳ د یابیش سپین ږيرو وويل: «موږ ته اووه ورځې وخت راکړه چې

مونږ ټولو اسراييلو ته استازي ولېرو. که چېرې هېچا مونږ ونه ژغورلو، نو بيا به مونږ تاسو ته تسليم شو.»

٤ کله چې استازي جبعي ته چې شاوول په کې اوسېده ورسېده، نو خلکو ته يې خبر ورکړ او هغوی په لوړ اواز سره وژړل. ٥ په دغه وخت کې شاوول د خپلو غويانو شاته د پټي څخه راغی، هغه پوښتنه وکړه: «څه پېښ شوي دي؟ دا خلک ولې ژاړي؟» نو هغوی د يابيش د استازو خبره ورته بيان کړه. ٦ کله چې شاوول د هغوی خبرې واورېدلې، د خدای روح ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او هغه ډېر زيات په قهر شو. ٧ هغه يوه جوړه غويان ووژل، هغه يې ټوټې، ټوټې کړل او د استازو په وسيله يې ټولو اسراييلو ته واستول او اخطار يې ورکړ: «هر هغه څوک چې د شاوول او سمويل پسې جگړې ته لار نه شي، نو د هغوی د غويانو سره به همداسې عمل وشي.»

په دې وخت کې په قوم باندې د څښتن وېره راغله او هغوی ټول سره يوځای راغلل. ٨ کله چې شاوول هغوی په بازق کې سره راغونډ کړل، د اسراييلو د خلکو شمېر درې لکه او د يهوديانو شمېر دېرش زره تنه وو. ٩ دوی هغو استازو ته چې د يابيش څخه راغلي وو وويل: «خپلو خلکو ته ووايئ چې تاسو به سبا د غرمې څخه مخکې وژغورل شئ.» کله چې د يابيش خلکو پيغام تر لاسه کړ، هغوی ډېر خوشحاله شول. ١٠ نو عمونيانو ته يې وويل: «سبا به مونږ تاسو ته تسليم شو، څه چې ستاسو خوښه وي زمونږ سره يې وکړئ.»

١١ په هماغه شپه شاوول خپل خلک په درې ډلو باندې ووېشل، د سباوون په وخت کې يې د عمونيانو په کمپ باندې حمله وکړه او د ورځې تر غرمې پورې يې هغوی ووژل. هغه عمونيان چې ژوندي پاتې شوي وو داسې خواره واره شول، چې د هغوی دوه نفره هم سره يوځای پاتې نه شول.

١٢) بيا د اسراييلو خلکو سموييل ته وويل: «هغه خلک څوک وو چې ويل يې چې شاوول بايد زمونږ پاچا نه شي؟ هغوی مونږ ته راوسپارئ چې ويې وژنوا!»

١٣) خو شاوول وويل: «نن به هېڅوک نه وژل کيږي، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې څښتن اسراييل ژغورلي دي.» ١٤) نو سموييل خلکو ته وويل: «راشئ چې ټول جلجال ته لاړ شو او يوځل بيا شاوول د خپل پاچا په توگه اعلان کړو.» ١٥) بيا ټول قوم جلجال ته لاړ او د څښتن په حضور کې يې شاوول د خپل پاچا په توگه اعلان کړ. په هغه ځای کې دوی څښتن ته د سولې نذرانې قرباني کړې او شاوول او د اسراييلو ټولو خلکو يو لوی جشن ونيوه.

د سموييل د خداى په امانۍ خبرې

١٢ ١) سموييل ټولو اسراييلو ته وويل: «هرڅه چې تاسو زما څخه وغوښتل ما هغه سرته ورسول او تاسو ته مې يو پاچا وټاکه. ٢) تاسو اوس د خپل مشر په توگه يو پاچا لرئ. زه زور او سپين ږيرى شوى يم او دا دى زما زامن ستاسو سره دي. زه د خپلې ځوانۍ څخه تر نن ورځې پورې ستاسو مشر وم. ٣) زه حاضر يم، که چېرې ما کوم غلط کار کړى وي ماته د څښتن او د هغه غوره شوي پاچا په مخکې دا حقيقت ووايئ. ايا ما د چا څخه غويى يا خر اخيستی دى؟ ايا ما له چا سره ټکي کړې ده يا په چا باندې مې ظلم کړى دى؟ ايا ما د چا څخه رشوت اخيستی دى؟ که چېرې ما داسې کوم کار کړى وي، نو څه چې ما اخيستي وي هغه به بېرته ورکړم.»

٤) قوم ځواب ورکړ: «نه! تا نه زمونږ سره ټکي کړې ده او نه دې په مونږ باندې ظلم کړى دى. د هېچا څخه دې څه نه دي اخيستي.»

٥) سموييل ځواب ورکړ: «څښتن او د هغه غوره شوی پاچا نن شاهدان

دي چې تاسو خلک پوه شوی چې زه په پوره توګه بې ګناه یم.»

هغوی ځواب ورکړ: «هو، څښتن زمونږ شاهد دی.»

٦) سموييل زیاته کړه: «دا څښتن و چې موسی او هارون یې وټاکل او

ستاسو نیکونه یې له مصر څخه راوويستل. (٧) اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. زه غواړم چې تاسو د خدای په وړاندې د شواهدو سره حاضر کړم

او تاسو ته هغه ښېګڼې در په یاد کړم چې خدای ستاسو او ستاسو د نیکونو د ژغورلو دپاره کړې دي. (٨) کله چې یعقوب او د هغه کورنۍ مصر ته

لاړل او مصریانو په هغو باندې ظلم کاوه، ستاسو نیکونو د مرستې دپاره څښتن ته فریاد وکړ. نو هغه موسی او هارون ورواستول او ستاسو نیکونه

یې له مصر څخه راوويستل او هغوی یې په دې خاوره کې ځای په ځای کړل. (٩) خو خلکو خپل څښتن خدای هېر کړ. نو هغه دوی فلسطینیانو،

د موآب پاچا او د حاصور د ښار د لښکر قوماندان سیسرا ته په لاس ورکړل او هغوی ورسره جنگ وکړ. (١٠) نو هغوی د مرستې دپاره څښتن ته فریاد

وکړ او ویې ویل: مونږ ګناه کړې ده ځکه چې ای څښتنه، ستا څخه مونږ مخ اړولی دی او د بعل او عشتاروت د بتانو عبادت مو کړی دی. مونږ د

خپلو دښمنانو څخه وژغوره نو مونږ به ستا عبادت وکړو! (١١) بیا څښتن جدعون، باراق، یفتاح او په اخره کې یې زه راواستولم. تاسو یې د خپلو

شاوخوا دښمنانو له لاسه وژغورلئ، ترڅو په امن کې واوسېږئ. (١٢) خو کله چې تاسو ولیدل چې د عمون پاچا ناحاش په تاسو باندې حمله کوي،

تاسو ماته وویل: مونږ پاچا غواړو چې په مونږ باندې حکومت وکړي. که څه هم څښتن ستاسو پاچا و خو هغه مو رد کړ.

١٣) اوس دا دی هغه پاچا چې تاسو غوره کړی دی او غوښتی مو دی.

وګورئ، څښتن تاسو ته پاچا ټاکلی دی ترڅو په تاسو باندې حکومت

وکړي. (۱۴) که چېرې د خپل څښتن خدای درناوی وکړي، د هغه خدمت وکړي، هغه ته غوږ ونیسئ او د هغه حکمونو ته غاړه کېږدئ او که چېرې تاسو او ستاسو پاچا د هغه پیروي وکړي، نو ستاسو هرڅه به ښه وي. (۱۵) خو که تاسو څښتن ته غوږ ونه نیسئ او د هغه د حکمونو څخه سرغړونه وکړي هغه به ستاسو او ستاسو د پاچا په ضد شي. (۱۶) نو اوس په خپل ځای باندې ودرېږئ. تاسو به د څښتن هغه لوی کار ووينئ چې ستاسو په مخکې به یې وکړي. (۱۷) تاسو پوهېږئ چې د دې موسم په دوران کې چې د غنمو د لو وخت دی باران نه ورېږي. زه به دعا وکړم چې څښتن تندر او باران راولېږي. څه وخت چې داسې وشي تاسو به پوه شئ چې د پاچا په غوښتلو سره مو د څښتن په وړاندې لویه گناه کړې ده.»

(۱۸) بیا سمویل دعا وکړه او په هماغه ورځ څښتن تندر او باران راولېږه. نو ټول قوم د څښتن او سمویل څخه ډېر ووېرېد (۱۹) او هغوی سمویل ته وویل: «ښاغلیه! مهرباني وکړه زمونږ په خاطر خپل څښتن خدای ته دعا وکړه چې مونږ مړه نه شو. اوس مونږ پوه شو چې مونږ په خپلو نورو ټولو گناهونو برسېره د پاچا په غوښتلو سره بله گناه هم وکړه.»

(۲۰) سمویل ځواب ورکړ: «مه وېرېږئ. که څه هم تاسو ډېر بد کار کړی دی، خو د څښتن څخه مخ مه اړوئ، بلکې د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. (۲۱) په خوشې بتانو پسې مه گرځئ هغه تاسو ته گټه نه رسوي او تاسو ژغورلی نه شي، ځکه چې هغه بې فایدې دي. (۲۲) څښتن به د خپل لوی نوم په خاطر خپل قوم پرېږدي، ځکه چې د هغه رضا وه چې ستاسو څخه خپل ځانگړی قوم جوړ کړي. (۲۳) باقی پاتې شوه زما خبره، څښتن دې داسې ونه کړي چې زه د هغه په وړاندې گناه وکړم او ستاسو دپاره نوره دعا ونه کړم بلکې زه به تاسو ته سمه او ښه لاره دروښایم. (۲۴)

یوازې د څښتن څخه ووېرېږئ او په وفادارۍ سره د زړه له کومي د هغه خدمت وکړئ. د هغو لویو کارونو په اړه فکر وکړئ چې ستاسو دپاره یې

کړي دي. ۲۵ خو که چېرې تاسو خپلو بدو کارونو ته دوام ورکړئ تاسو به د خپل پاچا سره له منځه لاړ شئ.»

سموئیل شاوول ملامتوي

۱۳ ۱) شاوول دېرش کلن ؤ چې پاچا شو او دوه څلوېښت کاله يې په اسراييلو پاچاهي وکړه.

۲) شاوول د اسراييلو څخه درې زره نفره غوره کړل چې دوه زره نفره د هغه سره په مخماس او د بيت ييل په غرنۍ سيمه کې وو او زر نفره د هغه د زوی يوناتان سره په جبعه کې وو چې د بنيامين په سيمه کې ده. پاتې کس يې بېرته خپلو کورونو ته ولېږل.

۳) يوناتان په جبع کې د فلسطينيانو په پوسته باندې حمله وکړه او له منځه يې يووړه. فلسطينيانو دا خبره واورېدله. بيا شاوول استازي ولېږل چې په ټول هېواد کې د سرنې په غږولو سره عبرانيان جنگ ته راوغواړي.

۴) ټول اسراييليان خبر شول چې شاوول د فلسطينيانو پوسته له منځه

يووړه او فلسطينيانو د اسراييلو څخه کرکه وکړه. په دې خاطر د اسراييلو قوم راوغوښتل شو چې په جلجال کې د شاوول سره يوځای شي. ۵)

فلسطينيان سره راغونډ شول چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. د هغوی سره دېرش زره جنگي گادۍ، شپږ زره د اس سپاره او د بحيرې د شگو په شان زيات پياده عسکر وو. هغوی روان شول او په مخماس کې يې چې د بيت آون په ختيځ کې پروت دی خېمې ودرولې. ۶) د اسراييلو عسکر پوه شول چې زمونږ شمېر ډېر کم دی او په دې خاطر به جنگ وبايلو.

ځينې اسراييليان په سمڅو، ونو بوټو، د گټونو په منځ کې، په کندو او يا په شاه گانو کې پټ شول. ۷) نور د اردن د سيند څخه د جاد او جلعاد سيمو ته پورې وتل.

شاوول په جلجال کې پاتې ؤ او هغه خلک چې د هغه سره وو، له وېرې څخه لږ زېدل. (۸) شاوول اووه ورځې د سموييل انتظار وکړ، لکه څنگه چې سموييل ورته ويلي وو. خو سموييل جلجال ته رانغی او خلک د شاوول څخه هرې خواته خپاره کېدل. (۹) په دې خاطر شاوول وويل:

«سوځېدونکې نذرانه او د سولې نذرانې راته راوړئ» او شاوول سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړه. (۱۰) څنگه چې هغه د سوځېدونکې نذرانې د وړاندې کولو څخه وزگار شو، سموييل راورسېد او شاوول د هغه د هرکلي دپاره لاړ. (۱۱) سموييل پوښتنه وکړه: «څه دې وکړل؟»

شاوول په ځواب کې وويل: «خلک زما نه خپاره کېدل او ته په ټاکلي وخت رانغلې. برسېره پر دې، فلسطينيان په مخماس کې سره راغونډېدل. (۱۲) نو ځکه ما فکر وکړ چې اوس به فلسطينيان دلته په جلجال کې په ما حمله وکړي. څنگه چې ما د څښتن څخه مرسته ونه غوښتله، نو ما خپل ځان مجبور وگاڼه چې سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړم.»

(۱۳) سموييل ځواب ورکړ: «تا کم عقل کار کړی دی او د خپل څښتن خدای امر دې په ځای کړی نه دی. هغه غوښتل چې ته او ستا اولاده د تل دپاره پاچاهي وکړي. (۱۴) خو اوس به ستا پاچاهي دوام ونه کړي. په دې خاطر چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده، څښتن د خپلې خوښې يو سړی پيدا کړی دی چې د هغه په قوم باندې پاچا شي.»

(۱۵) سموييل جلجال پرېښود او په خپله لاره لاړ. شاوول لاړ چې د خپلو عسکرو سره يوځای شي نو پاتې خلک په هغه پسې لاړل. هغوی د جلجال څخه جبعې ته چې د بنيامين په سيمه کې ده لاړل. شاوول خپل لښکر وشماره، د هغو شمېر شمېر سوه تنه وو.

١٦ شاوول، د هغه زوی يوناتان او هغه خلک چې د دوی سره وو په جبع کې چې د بنيامين په سيمه کې ده پاتې شول. په دې وخت کې فلسطينيانو په مخماس کې خپمې ودرولې وې. ١٧ يرغل کوونکي د فلسطينيانو د خپمو څخه په درېو ډلو کې راووتل، يوه ډله د عفرې خواته چې د شوعال په سيمه کې ده لاړه. ١٨ دوهمه ډله د بيت حورون خواته او درېمه ډله د هغې غونډيو سلسلې ته لاړه چې ورڅخه د صبويم دره او دښته ښکاره کېږي.

١٩ په هغو ورځو کې په اسراييلو کې اهنگر نه ؤ، ځکه چې فلسطينيانو دا پرېکړه کړې وه چې عبرانيان د تورو او نېزو د جوړولو څخه منع کړي. ٢٠ (ټول اسراييليان به فلسطيني اهنگرانو ته تلل چې خپلې يوې، تېرونه او لور تېره کړي. ٢١ د ښاخې، تېر او د چوکې د څوکې د تېره کولو اجوره د يو مثقال دوه په درېو برخه وه او د يوې او لور د تېره کولو اجوره دوه چنده وه.)

٢٢ په دې خاطر د جنگ په ورځ پرته د شاوول او د هغه زوی يوناتان څخه هېڅ اسراييلي عسکر توره يا نېزه نه درلودله.

٢٣ فلسطينيانو د خپلو عسکرو يوه ډله واستوله چې د مخماس د غاښي څخه دفاع وکړي.

يوناتان په فلسطينيانو باندې حمله کوي

١٤ ١ يوه ورځ يوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې يې انتقالولې وويل: «راځه چې د فلسطينيانو پوستې ته چې هغه بلې غاړې ته

پرته ده ورشو. « خو خپل پلار شاوول يې خبر نه کړ. (۲) شاوول په مجرون کې د انار د ونې لاندې چې د جبعي څخه دومره لېرې نه وه خېمه درولې وه. نژدې شپږ سوه نفره د هغه سره وو. (۳) (د هغوی په منځ کې اخيا کاهن هم ؤ، چې سپېڅلی پېشبنډ يې اغوستی ؤ. هغه د ايخابود د ورور اخیطوب زوی ؤ. اخیطوب د فينحاس زوی او د عیلي لمسی ؤ، هغه عیلي چې په شيلوه کې د څښتن کاهن ؤ.) خلک خبر نه وو چې يوناتان تللی دی.

(۴) د غابني په هره خوا باندې چې يوناتان غوښتل د هغې لارې څخه د فلسطينيانو پوستې ته ور تېر شي دوه لوړ او ښويه گټونه وو چې يو يې د بوصيص او بل يې د سنه په نوم يادېده. (۵) يو د غابني شمال خواته ؤ چې مخماس ته نژدې ؤ او بل يې د جنوب خواته ؤ چې جمع ته نژدې ؤ.

(۶) يوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې يې انتقالولې وويل: «راځه چې د دغو کافرو فلسطينيانو کمپ ته ورواوړو، کېدای شي چې څښتن زمونږ سره مرسته وکړي. که چېرې څښتن داسې وکړي، هېڅ شی د هغه مخه نه شي نيولی چې مونږ ته بری راکړي، پروا نه لري چې زمونږ شمېر څومره لږ وي.»

(۷) د هغه وسله وپرونکي وويل: «هرڅه چې غواړې هغه وکړه. مخکې شه، زه د زړه له کومي ستا سره يم.» (۸) يوناتان وويل: «واوره! مونږ به د دې خلکو خواته ورشو او ځان به هغوی ته وروښايو. (۹) که چېرې دوی مونږ ته ووايي: ودرېږئ ترڅو مونږ درشو، نو مونږ به په خپل ځای باندې ودرېږو او هغوی ته به نه ورځو. (۱۰) خو که چېرې دوی ووايي چې پورته زمونږ خواته راشئ نو مونږ به وروخېږو. ځکه چې دا به زمونږ دپاره يوه ښه وي چې څښتن هغوی مونږ ته راتسليم کړي دي.»

(۱۱) نو دوی دواړو خپل ځانونه د فلسطينيانو پوستې ته وربنکاره کړل.

فلسطينيانو وويل: «وگورئ! حِينې عبرانيان د هغو سوريو څخه راوځي په کومو کې چې پټ شوي وو.» (۱۲) بيا هغوی يوناتان او هغه ځوان ته نارې کړې او ويې ويل: «دلته راوخېژئ! مونږ به تاسې ته څه دروښايو!»

يوناتان هغه ځوان ته چې وسلې يې وړلې وويل: «ما پسې راځه، فلسطينيان څښتن اسراييلو ته په لاس ورکړي دي.» (۱۳) يوناتان په خاپوړو باندې د غاښي څخه وروخوت او د ده وسله وړونکي ورپسې ؤ. يوناتان په فلسطينيانو باندې حمله وکړه او د هغه وسله وړونکي هغوی ووژل. (۱۴) په دې اولنۍ حمله کې يوناتان او د هغه وسله وړونکي شل نفره په نژدې يو جريب ځمکه کې ووژل. (۱۵) نو په ټول لښکر کې چې په کمپ، ميدان، پوستو او يا د حمله کوونکو په منځ کې وو وېره راپيدا شوه او ځمکه ولرژېدله. هلته يوه لويه وارخطايي وه.

اسراييليان فلسطينيانو ته ماتې ورکوي

(۱۶) د شاوول پېره دارانو چې د بنيامين د سيمې په جبعه کې وو وليدل چې فلسطينيان خپاره شول او اخوا او دې خوا يې منډې وهلې. (۱۷) نو شاوول خپلو نفرو ته وويل: «ځواکونه راغونډ کړئ او وگورئ چې څوک غير حاضر دي.» کله چې هغوی دا کار وکړ، نو يوناتان او د هغه وسلې وړونکي ځوان عسکر حاضر نه وو.

(۱۸) شاوول اخيا ته وويل: «د خدای د لوظ صندوق راوړه.» (په هغه

وخت کې هغه صندوق د اسراييلو سره ؤ.) (۱۹) په داسې حال کې چې شاوول د کاهن سره خبرې کولې د فلسطينيانو په کمپ کې گډوډي مخ په زياتېدو شوه، نو شاوول هغه ته وويل: «اوس صبر وکړه!» (۲۰) هغه وخت شاوول او د هغه ټول خلک سره راغونډ شول او د فلسطينيانو په ضد د جگړې دپاره روان شول. هغوی وليدل چې فلسطينيان په وارخطايۍ سره يو

بل وژني. (۲۱) يو شمېر عبرانيان چې مخکې د فلسطينيانو سره وو او د هغوی سره کمپ ته تللي وو هم بېرته راستانه شول او د شاوول او يوناتان سره يوځای شول. (۲۲) نورو چې خپل ځانونه يې د افرایم په غونډيو کې پټ کړي وو، واورېدل چې فلسطينيان د تېبستي په حال کې دي، نو هغوی هم په تعقيبولو کې يوځای شول. (۲۳) نو جنگ د بيت آون پورې خواته ورسېده. په هغه ورځ څښتن اسراييل وژغورل.

يوناتان شات خوري

(۲۴) په هغه ورځ اسراييليان په مصيبت کې ؤ، ځکه چې شاوول قوم ته قسم ورکړ، ويې ويل: «د ماښام د رارسېدو پورې زه غواړم چې د فلسطينيانو څخه بدل واخلم. نو لعنت دې وي په هغه چا چې د هغې نه مخکې ډوډۍ خوري.» نو هېچا ډوډۍ ونه خوړله. (۲۵) ټول عسکر ځنگلي سيمې ته راوړسېدل او ويې ليدل چې په ځمکه باندې شات پراته دي. (۲۶) کله چې هغوی ځنگل ته ننوتل، ويې ليدل چې شات څڅيرې خو هېچا لاس خپلې خولې ته ورنه وړ، ځکه چې هغوی ټول د شاوول له لعنت څخه وېرېدل. (۲۷) خو يوناتان اوږدلي نه وو چې د هغه پلار خلکو ته قسم ورکړی ؤ، نو د خپلې امسا څوکه يې چې د ده په لاس کې وه اوږده کړه او د شاتو په گبين کې يې غوټه کړه. هغه لږ څه شات وخورل او په سترگو يې رڼايي شوه. (۲۸) د عسکرو څخه يو تن هغه ته وويل: «ستا پلار لښکرو ته سخت قسم ورکړ ويې ويل: لعنت دې وي په هغه چا چې نن ورځ ډوډۍ وخوري! په دې خاطر خلک کمزوري شوي دي.»

(۲۹) يوناتان ځواب ورکړ: «زما پلار زمونږ قوم ته څومره ناحقه زحمت ورکړی دی! وگورئ زه خپل ځان څومره ښه احساسوم، ځکه چې ما يو څه شات وخورل! (۳۰) څومره به ښه وای، که چېرې نن ورځ هغه څه چې خلکو د دښمنانو څخه لوټ کړي دي خوړلي وای. فکر وکړئ چې څومره

۳۱ په هغه ورځ اسراییلو د مخماس څخه تر ایالون پورې فلسطینیان وژل او هغوی ډېر سترې شول. ۳۲ هغوی د غنیمت په مال باندې حمله وکړه. پسونه، غویان او خوسي چې یې نیول، په هماغه ځای باندې یې لالول او هغه یې د وینو سره خوړل. ۳۳ چا شاوول ته خبر ورکړ: «گورئ! خلک د څښتن په وړاندې گناه کوي، ځکه چې هغوی غوښه د وینو سره خوري.»

هغه ځواب ورکړ: «تاسو خیانت وکړ. یوه غټه تیره په دې ځای کې زما خواته راوگرځوئ.» ۳۴ په دې وخت کې هغه وویل: «ورشئ خلکو ته ووايئ: هر یو دې دلته خپل پسه او غویي راولي، حلال دې کړي او ودې خوري. د څښتن په وړاندې گناه مه کوئ او غوښه د وینې سره مه خورئ.» نو په هغه شپه هر یو خپل څاروی راوست او هلته یې حلال کړ. ۳۵ شاوول د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ، دا اول ځل و چې هغه دا کار وکړ.

۳۶ شاوول خپلو خلکو ته وویل: «راځئ چې ښکته شو، د شپې له خوا په فلسطینیانو باندې حمله وکړو، د سهار تر رڼایې پورې هغوی لوټ کړو او هېڅوک هم ژوندي پرېږدو.»

هغوی ځواب ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه ښکاري هماغه وکړه.»

خو کاهن وویل: «راشئ چې اول د خدای سره مشوره وکړو.»

۳۷ نو شاوول د خدای څخه پوښتنه وکړه: «ایا زه په فلسطینیانو باندې حمله وکړم؟ ایا مونږ به په هغوی باندې بریالي کړې؟» خو په هغه ورځ خدای ځواب ورنه کړ. ۳۸ له دې کبله شاوول د قوم مشرانو ته وویل: «دلته راشئ او معلومه کړئ چې نن څه گناه شوې ده. ۳۹ زه د ژوندي

څښتن په نوم چې اسراييل ژغوري قسم خورم چې گناهكار به ووژلى شي
كه هغه زما زوى يوناتان هم وي.» خو هېچا څه ونه ويل. (۴۰) بيا شاوول
هغوى ته وويل: «تاسو ټول هلته ودرېږئ او يوناتان او زه به دلته ودرېږو.»

هغوى ځواب ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه ښکاري هماغه وکړه.»

(۴۱) شاوول د اسراييلو څښتن خداى ته دعا وکړه وويل: «اى څښتنه، ولې
دې نن ماته ځواب رانه کړ؟ اى د اسراييلو څښتن خدايه، ماته د سپېڅلو
تېرو په وسيله ځواب راکړه. که چېرې گناه د يوناتان يا زما وي د اوريم په
وسيله ځواب راکړه، خو که گناه ستا په قوم اسراييلو کې وي د تميم په
وسيله ځواب راکړه.» په ځواب کې يوناتان او شاوول ته اشاره وشوه او قوم
بې گناه ؤ. (۴۲) نو شاوول وويل: «زما او زما د زوى يوناتان ترمنځ پچه
واچوئ.» پچه د يوناتان په نامه وختله. (۴۳) بيا شاوول يوناتان ته وويل:
«ماته ووايه چې څه دې کړي دي.»

نو يوناتان هغه ته ځواب ورکړ: «د خپلې امسا په څوکه مې يوازې لږ څه
شات وڅښل. که زما دا کار گناه وي، زه مرگ ته تيار يم.»

(۴۴) شاوول هغه ته وويل: «خداى دې ما ووژني، که چېرې ته ونه وژل
شي.»

(۴۵) خو خلکو شاوول ته وويل: «ايا يوناتان چې د اسراييلو دپاره يې دا
لوى برى گټلى دى بايد ووژل شي؟ دا ناممکنه ده چې هغه ووژل شي!
مونږ د ژوندي څښتن په نوم قسم خورو چې د هغه د سر يو ويښته به هم
کم نه شي. ځکه چې نن ورځ هغه دا کار د خداى په مرسته کړى دى.» نو
قوم يوناتان د مرگ څخه خلاص کړ. (۴۶) له هغې وروسته شاوول د
فلسطينيانو تعقيبول بس کړل او فلسطينيان بېرته خپلې سيمې ته لاړل.

د شاوول پاچاهي او کورنۍ

٤٧ وروسته له دې چې شاوول د اسراييلو پاچاهي ټينگه کړه، هغه د خپل شاوخوا دښمنانو يعنې د موآبيانو، عمونيانو، ادوميانو، فلسطينيانو او د صوبه د پاچاهانو سره جنگ وکړ. په هرځای کې يې چې جنگ کاوه هغه به بريالی ؤ. ٤٨ هغه په مېرانه جنگ کاوه او عماليقيانو ته يې ماتې ورکړه او اسراييليان يې د هغو خلکو د لاسونو څخه ازاد کړل چې هغوی لوټ کړي وو.

٤٩ د شاوول زامن يوناتان، يشوي او ملکيشوع وو. د هغه د مشرې لور نوم ميراب او د کشرې نوم يې ميکال ؤ. ٥٠ د شاوول د ښځې نوم اخينوعم ؤ چې د اخيمعص لور وه. د شاوول د لښکرو د قوماندان نوم ابنير ؤ چې د نير زوی ؤ. نير د شاوول تره ؤ. ٥١ د شاوول پلار قيس او د ابنير پلار نير د ابي ييل زامن وو.

٥٢ تر هغې پورې چې شاوول ژوندی ؤ هغه د فلسطينيانو په ضد سخته جگړه کوله. نو کله به چې هغه يو قوي يا زړور سړی وليده هغه به يې د خپلو لښکرو په لست کې نيوه.

د عماليقيانو سره جگړه

١٥ ١ سمويل شاوول ته وويل: «زه څښتن راولېږلم چې تا غوره کړم چې د هغه په قوم اسراييلو باندې پاچا شې. نو اوس د څښتن پيغام ته غوږ ونيسه. ٢ مطلق قادر څښتن داسې وايي: زه به عماليقيانو ته د هغه کار سزا ورکړم چې دوی پخوا د اسراييلو سره کړی ؤ. ځکه په هغه وخت کې چې اسراييليان د مصر څخه راوتل د هغوی لاره يې نيولې وه. ٣ اوس لاړ شه په عماليقيانو باندې حمله وکړه او هرڅه چې د دوی سره دي

هغه ټول په پوره توګه له منځه یوسه، په هغوی باندې زړه ونه سوځوې. یو شی هم ژوندی مه پرېږده. سړي، ښځې، ماشومان او ټي رودونکي ماشومان، غویان، پسونه، اوبنان او خره یې ووژنه.»

④ شاوول خپل ځواکونه سره راغونډ کړل او په طلايم کې یې د هغوی څخه لیدنه وکړه. په هغو کې د اسراییلو څخه دوه لکه او د یهودا څخه لس زره پیاده عسکر وو. ⑤ بیا هغه د خپلو عسکرو سره د عمالیک ښار ته ورغی او په یو وچ خوږ کې یې کمین ونيوه. ⑥ بیا شاوول قینیانو ته اخطار ورکړ: «د عمالیکیانو څخه لېرې شی، ترڅو تاسو د هغوی سره یوځای تباہ نه کړم. ځکه کله چې اسرایلیان له مصر څخه راوتل تاسو په هغوی باندې مهرباني او ښه سلوک کاوه.» نو قینیان له عمالیکیانو څخه لېرې شول.

⑦ شاوول د حویله څخه تر شور پورې چې د مصر په ختیځ کې دی جنګ وکړ او عمالیکیانو ته یې ماتې ورکړه. ⑧ هغه د عمالیک پاچا اجاج ژوندی ونيوه او ټول خلک یې ووژل. ⑨ خو شاوول او د هغه نفرو د اجاج ژوند وژغوره. هغوی ښه پسونه، غویان، ښه خوسي، وري یا نور هغه څه چې ښه وو هغه یې ونه وژل. دوی یوازې هغه څاروي ووژل چې کمزوري یا بې ارزښته وو.

څښتن شاوول ردوي

⑩ څښتن سمویل ته داسې وویل: ⑪ «زه پښېمان یم چې شاوول مې پاچا کړ. هغه زما څخه ګرځېدلی دی او زما د حکمونو څخه یې سرغړونه وکړه.» سمویل په قهر شو او ټوله شپه یې څښتن ته زاري وکړه. ⑫ سمویل سهار وختي راپاڅېد او لار چې د شاوول سره ملاقات وکړي. خو هغه خبر شو چې شاوول د کرمل ښار ته تللی دی، د خپل ځان د عزت په

خاطر يې يو يادگاري برج جوړ کړی دی او جلجال ته تللی دی. (۱۳) کله چې سموييل شاوول پيدا کړ، شاوول هغه ته وويل: «ای سموييله! څښتن دې تاته برکت درکړي. وگوره، ما د څښتن حکم سرته ورساوه.»

(۱۴) سموييل پوښتنه وکړه: «نو بيا ولې زه د غويانو او پسونو رمبرېږم؟»

(۱۵) شاوول ځواب ورکړ: «زما عسکرو دا د عماليقيانو څخه راوستلي دي، هغوی ډېر ښه پسونه او غويان ساتلي دي چې ستا د څښتن خدای دپاره يې قرباني کړي. پاتې مويه پوره توگه له منځه وړي دي.»

(۱۶) سموييل شاوول ته وويل: «غلی شه! غوړ ونيسه، ترڅو د څښتن خبره چې تېره شپه يې ماته کړې وه درته ووايم.»

شاوول ځواب ورکړ: «ووايه.»

(۱۷) سموييل وويل: «که څه هم ته خپل ځان لوی نه گڼې، ته د اسراييلو د قبيلو مشر يې. څښتن ته غوره کړې چې د اسراييلو پاچا شې (۱۸) او ته يې د يوې وظيفې دپاره ولېږلې ويې ويل: دا گناهکاره قوم عماليقيان په پوره توگه له منځه يوسه، د هغوی سره جنگ وکړه تر هغې پورې چې دوی ټول ووژل شي. (۱۹) نو بيا ولې تا د څښتن خبره ونه منله؟ ولې دې په غنيمت باندې حمله وکړه؟ ولې هغه څه چې د څښتن په نظر کې بد وو هغه دې وکړل؟»

(۲۰) شاوول وويل: «خو ما د څښتن خبره منلې ده، زه په هغې وظيفې باندې لارم چې څښتن ماته راسپارلې وه. ما عماليقيان په پوره توگه له منځه يووړل او د هغوی پاچا اجاج مې راوست. (۲۱) عسکرو د غنيمت څخه پسونه او غويان واخيستل، يعنې تر ټولو ښه حيوانات چې خدای ته

وقف شوي وو، ترڅو هغه په جلجال کې ستا څښتن خدای ته قرباني

کړي.»

۲۲ سموييل وويل: «ايا څښتن په سوځېدونکو نذرانو او قربانيو باندې

خوشحاليږي لکه څنگه چې د اطاعت په کولو باندې؟ گوره! هغه ته

اطاعت کول د قرباني څخه ښه دي او د هغه په خبره عمل کول د پسونو

د وازگې د قرباني څخه ښه دي. ۲۳ ځکه د هغه په وړاندې ياغي توب

لکه د فال کتلو په شان بد عمل دی او غرور د بت پرستۍ په شان يوه گناه

ده. په دې سبب چې تا د څښتن حکم رد کړی دی، نو ته يې د پاچا په

توگه رد کړی يې.»

۲۴ شاوول ځواب ورکړ: «هو، ما گناه کړې ده. ما د څښتن د حکم او

ستا د لارښودنې څخه سرغړونه کړې ده. زه د خپلو نفرو څخه ووېرېدم او

څه چې هغوی غوښتل ما هماغسې وکړل. ۲۵ خو اوس تاته سوال کوم

چې زما گناه وبخښه او زما سره بېرته لار شه، ترڅو د څښتن عبادت

وکړم.»

۲۶ سموييل ځواب ورکړ: «زه ستا سره بېرته نه ځم. تا د څښتن حکم نه

دی منلی او هغه ته د اسراييلو د پاچاهۍ څخه رد کړی يې.»

۲۷ څنگه چې سموييل وگرځېده چې لار شي، شاوول د هغه د چينې

څنډه ونيوله او هغه څيرې شوه. ۲۸ سموييل هغه ته وويل: «نن ورځ

څښتن ستا څخه د اسراييلو پاچاهي واخيستله او هغه يې بل چاته ورکړه

چې هغه د ستا څخه ښه دی. ۲۹ د اسراييلو خدای چې لوی او ابدی

دی هغه دروغ نه وايي يا خپله اراده نه بدلوي. هغه انسان نه دی چې

خپله اراده بدله کړي.»

۳۰ شاوول بيا زاري کوله ويل يې: «سمه ده، ما گناه کړې ده. خو زما د

قوم د سپين ږيرو او اسراييليانو په مخکې زما عزت وکړه، بېرته زما سره لاړ
شه چې ستا د څښتن خدای عبادت وکړم.» (٣١) نو سموييل بېرته د
شاوول سره لاړ او شاوول د څښتن عبادت وکړ.

(٣٢) سموييل وويل: «د عماليقيانو پاچا اجاج ماته راولی.» اجاج په ډاډه
زړه هغه ته ورغی، فکر يې کاوه چې په يقين سره د مرگ خطر تېر شوی
دی. (٣٣) خو سموييل وويل: «لکه څنگه چې ستا تورې ډېرې ښخې
بې اولاده کړې دي نو همدارنگه ستا مور به هم بې اولاده شي.» او
سموييل اجاج په جلجال کې د څښتن په مخکې ټوټې ټوټې کړ.

(٣٤) بيا سموييل رامې ته لاړ او شاوول خپل کور ته چې په جبعه کې ؤ
ورستون شو. (٣٥) تر هغې پورې چې سموييل ژوندی ؤ هغه بيا هېڅکله
شاوول ونه لیده. خو سموييل د شاوول دپاره وير کاوه. څښتن په دې
باندي پښېمانه شو چې شاوول يې په اسراييلو باندي پاچا کړی ؤ.

سموييل داود د پاچا په توگه غوره کوي

١٦ (١) يوه ورځ څښتن سموييل ته وويل: «ترڅو پورې به ته د شاوول
دپاره وير کوې؟ هغه مې په اسراييلو باندي د پاچا په توگه رد کړی دی. يو
ښکر راواخله، د زيتون د تېلو څخه يې ډک کړه او په بيت لحم کې د يسي
کور ته ورشه، ځکه چې د هغه د زامنو څخه مې يو تن غوره کړی دی چې
پاچا شي.»

(٢) خو سموييل پوښتنه وکړه: «زه څنگه لاړ شم؟ که شاوول په دې هکله
څه واورې ما به ووژني.»

څښتن ځواب ورکړ: «يوه خوسۍ درسره واخله او ووايه: زه د دې دپاره
راغلی يم چې د څښتن دپاره قرباني وړاندې کړم.» (٣) يسي ته بلنه ورکړه

چې قربانۍ ته راشي، زه به درونبايم چې څه بايد وکړې. هغه څوک چې زه
يې درته ښاييم زما دپاره به يې سر په تېلو غوړ کړې.»

۴ هغه څه چې څښتن سموييل ته ويلي وو هغه هماغسې وکړل. کله
چې هغه بيت لحم ته ورسېده، د ښار سپين ږيري د وېرې او لږزې سره د
هغه ملاقات ته راغلل. هغوی پوښتنه وکړه: «خيريت خو دی؟ په څه
خاطر راغلی يې؟»

۵ هغه ځواب ورکړ: «هو، زه راغلی يم چې څښتن ته قرباني وړاندې
کړم، خپل ځانونه پاک کړئ او زما سره راشئ.» هغه د پاکوالي د مراسمو
په سرته رسولو کې د يسي او د هغه د زامنو سره مرسته وکړه او هغوی ته
يې هم په قربانۍ کې بلنه ورکړه.

۶ کله چې دوی راغلل، سموييل د يسي زوی الياب وليد او د خپل ځان
سره يې وويل: «هغه سړی چې دلته د څښتن په حضور کې ولاړ دی په
يقين سره دا هماغه دی چې هغه غوره کړی دی.» ۷ خو څښتن هغه
ته وويل: «د هغه ښکلا او لوړ قد ته مه گوره، ما هغه رد کړی دی، ځکه
چې زه د انسان په شان قضاوت نه کوم. هغوی ظاهر ته گوري خو زه زړه
ته گورم.»

۸ بيا يسي خپل زوی ابيناداب راوغوښت چې د سموييل په مخکې تېر
شي. خو سموييل وويل: «نه، څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ۹ يسي
بيا شمه راوغوښت چې د سموييل په مخکې تېر شي، خو هغه وويل:
«څښتن دا هم نه دی غوره کړی.» ۱۰ په دې ډول د يسي اووه زامن د
سموييل په مخکې تېر شول، خو سموييل هغه ته وويل: «څښتن د دوی
څخه يو هم نه دی غوره کړی.» ۱۱ بيا سموييل د يسي څخه پوښتنه
وکړه: «ايا نور زامن لرې؟»

يسي ځواب ورکړ: «کشر لا تر اوسه پاتې دی، خو هغه پسونه څروي.»

سموويل وويل: «هغه راوغواړه چې دلته راشي، ترڅو پورې چې هغه رانه شي مونږ به نه کښېنو.» (۱۲) نو يسي هغه راوغوښت. هغه روغ رمټ، ښايسته ځوان ؤ او ښکلې سترگې يې درلودلې. څښتن سمويل ته وويل: «هغه همدا دی، د هغه سر په تېلو غوړ کړه!» (۱۳) سمويل د زيتون د تېلو ښکر راواخيست او د هغه سر يې د خپلو ورونو په مخکې غوړ کړ. د څښتن روح ناڅاپه د قدرت سره د هغې ورځې څخه په داود باندې نازل شو. وروسته له هغې سمويل رامې ته ستون شو.

داود د شاوول په دربار کې

(۱۴) د څښتن روح د شاوول څخه لېرې شو او د هغه په ځای بد روح د هغه د ځورلو دپاره د څښتن له خوا په هغه باندې نازل شول. (۱۵) د شاوول خدمتگارانو هغه ته وويل: «وگوره، د خداى له خوا پېريان تا ځوروي.» (۱۶) نو باداره! مونږ ته حکم وکړه، مونږ به داسې يو سړى ولټوو چې د رباب په غږولو باندې ښه پوهيږي. نو کله چې په تا باندې پېريان راشي، هغه سړى به رباب وغږوي او ستا حال به بېرته ښه شي.»

(۱۷) شاوول ومنله او ويې ويل: «زما دپاره داسې يو سړى راپيدا کړئ چې ښه ساز غږوونکى وي او ماته يې راولئ.»

(۱۸) يو خدمتگار ځواب ورکړ: «ما د يسي يو زوى چې د بيت لحم څخه دى ليدلى دى چې هغه د ساز په غږولو باندې ښه پوهيږي. هغه زړور، ښکلى او هوښيار سړى او همدارنگه يو قوي عسکر دى. د هغه ښه صفت دا دى چې څښتن د هغه سره مل دى.»

(۱۹) نو شاوول يسي ته استازي واستول چې ورته ووايې: «خپل زوى داود

چې د پسونو ساتنه کوي ماته راولېږه.» (۲۰) یسي داود د یو سپرلي، یو خر چې په ډوډیو باندې بار و او د شرابو څخه ډک ژي سره یوځای شاوول ته واستاوه. (۲۱) داود شاوول ته راغی او د هغه خدمت یې شروع کړ. په شاوول باندې هغه ډېر گران و او هغه یې د خپل وسله وړونکي په توگه غوره کړ. (۲۲) نو شاوول یسي ته پیغام واستاوه: «داود مې ډېر خوښیږي، پرېږده چې هغه زما خدمت وکړي.» (۲۳) هرکله چې د خدای له خوا په شاوول باندې پېریان راتلل، داود به رباب واخېست او غږاوه به یې. نو شاوول به ښه کېده، هغه به خپل ځان ښه احساساوه او د هغه څخه به پېریان لېرې کېدل.

جلیات اسراییلو ته د مقابلي بلنه ورکوي

۱۷ (۱) فلسطینیانو خپلې لښکرې د جنگ دپاره د یهودا په سوکوه کې راټولې کړې. د سوکوه او عزیزقې ترمنځ یې په افس دمیم کې خېمې ودرولې. (۲) شاوول او اسراییلیان سره راغونډ شول، د ایله په دره کې یې خېمې ودرولې او د فلسطینیانو په وړاندې یې خپلې جنگي کړنې جوړې کړې. (۳) په یوې غونډۍ باندې فلسطینیان او په بلې غونډۍ باندې اسراییلیان ودرېدل او د هغوی په منځ کې دره وه.

(۴) د جت د ښار څخه یو اتل چې جلیات نومېده د فلسطینانو د کمپ څخه د اسراییلیانو د مقابلي دپاره راووت. د هغه قد نژدې درې متره و. (۵) هغه برنجي زغرې اغوستې وې چې اووه پنځوس کیلوگرامه وزن یې درلود او برنجي خولۍ یې په سر وه. (۶) د هغه پښې هم د برنجي زغرو په وسیله خوندي وې او د اوږو په منځ یې برنجي توره ځوړنده وه. (۷) د هغه نېزه د اوبدلو د کارگاه د میلې په شان پنده وه او د هغې څوکه چې د اوسپنې وه اووه کیلوگرامه وزن درلود. یو عسکر د خپل سپر سره د هغه په مخکې روان و. (۸) جلیات ودرېده او په اسراییلو باندې یې غږ وکړ وپي

ویل: «تاسو دلته څه کوی؟ ولې د جگرې دپاره قطار ولاړ یی؟ زه فلسطینی یم او تاسو د شاوول غلامان یی! د خپلو نفرو څخه یو تن غوره کړی چې دلته راشي او زما سره وجنگیږي. (۹) که چېرې هغه وکولای شي چې زما سره وجنگیږي او ما ووژني، نو مونږ به ستاسو غلامان شو. خو که چېرې زه په هغه باندې غالب شوم او هغه ووژنم، نو تاسو به زمونږ غلامان شی او زمونږ خدمت به کوی. (۱۰) نن زه اسرایلیان جگرې ته رابولم، زه تاسو دې ته هڅوم چې یو کس غوره کړی چې زما سره جگره وکړي!» (۱۱) کله چې شاوول او د اسراییلو لښکر د جلیات دا خبرې واورېدلې، نو هغوی بې زړه شول او ډېر ووېرېدل.

داود د شاوول د اردو په قرارگاه کې

(۱۲) داود د یهودا د بیت لحم د افراتي یسي زوی ؤ. یسي اته زامن درلودل او هغه د شاوول د پاچاهۍ په وخت کې ډېر زوړ شوی ؤ. (۱۳) د هغه درې مشران زامن د شاوول سره جنگ ته تللي وو، مشر یې الیاب، بل یې ابیناداب او درېم یې شمه ؤ. (۱۴) داود د یسي په زامنو کې تر ټولو کشر زوی ؤ. درې مشران ورونه یې د شاوول سره پاتې کېدل. (۱۵) خو کله کله به داود د شاوول څخه بیت لحم ته ستنېده چې د خپل پلار پسونه وڅروي.

(۱۶) تر څلوېښت ورځو پورې به جلیات هر سهار او ماښام مخکې کېده او د جنگ دپاره به یې بلنه ورکوله.

(۱۷) یوه ورځ یسي داود ته وویل: «لس کیلوگرامه نینې شوې غلې دانې او لس ډوډۍ واخله او په بیړه یې خپلو ورونو ته د شاوول قرارگاه ته یوسه.

(۱۸) لس کلچې پنیر د هغوی قوماندان ته یوسه، وگوره چې ستا ورونه څنگه دي او بېرته د هغوی څخه یوه نښه راوړه.» (۱۹) شاوول د خپلو ټولو عسکرو سره او هم د داود ورونه د ایله په دره کې وو او د فلسطینیانو سره

جنگېدل. (۲۰) داود سهار وختي پاڅېد او يو کس يې د پسونو د ساتنې دپاره د مسوول په توگه پرېښود. داود ډوډۍ واخيستله او څنگه چې يسي هغه ته ويلي وو هغه لاړ. دى هغه وخت قرارگاه ته ورسېده چې اسرائيل خپلې جنگي کړنې ته وتل او د جگړې نارې يې وهلې. (۲۱) د اسرائيليانو او فلسطينيانو لښکرې د جگړې دپاره يو بل ته مخامخ ځای په ځای شوې. (۲۲) داود خپل شيان د سامانونو ساتونکي ته پرېښودل، د جگړې کړنې ته يې ورمونده کړه او د خپلو ورونو د احوال پوښتنه يې وکړه. (۲۳) په داسې حال کې چې داود د هغوى سره خبرې کولې، فلسطيني اتل جليات چې د جت څخه ؤ د خپلو کړنو څخه راووت. د مخکې په شان يې جگړې ته د رابللو چيغې ووهلې او داود هغه واورېدلې. (۲۴) کله چې اسرائيليانو جليات وليد، هغوى ټول له ډېرې وېرې د هغه څخه وتښتېدل. (۲۵) اسرائيلو به ويل: «تاسو وينئ چې دا سړى څنگه راوځي چې اسرائيل د جگړې دپاره راپاروي؟ هغه څوک چې دا سړى ووژني شاوول پاچا به ورته ډېر انعام ورکړي. هغه به هم خپله يوه لور هغه ته په نکاح کړي او د هغه د پلار کورنۍ به د ماليې ورکولو څخه معاف کړي.»

(۲۶) داود د هغو نفرو څخه چې د ده سره نژدې ولاړ وو، پوښتنه وکړه: «څوک چې دغه فلسطيني ووژني او اسرائيل د دې رسوايي څخه خلاص کړي څه به تر لاسه کړي؟ اخر دا کافر فلسطيني څوک دى چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي؟» (۲۷) دوى تکرار کړل چې شاوول د هغه چا دپاره چې جليات ووژني څنگه انعام ايښى دى.

(۲۸) کله چې د داود مشر ورور الياب د هغو خلکو سره د داود خبرې واورېدلې، هغه په داود باندې له قهره سور شو او وپې ويل: «دلته څه کوې؟ څوک په دښته کې ستا د هغه څو پسونو ساتنه کوي؟ زه د ستا د زړه په مغرورۍ او بد نيت باندې پوهېږم، ته يوازې د جگړې د سيل دپاره راغلى يې.»

٢٩ داود وويل: «اوس ما څه کړي دي؟ ايا د خبرو کولو حق هم نه لرم؟» ٣٠ بيا هغه بل سړي ته مخ وروړاوه او د هغه څخه يې هم هماغه پوښتنه وکړه. هر وخت چې هغه پوښتنه کوله نو هماغه ځواب به يې تر لاسه کاوه.

٣١ ځينو خلکو د داود خبرې واورېدلې او هغوی شاوول خبر کړ او هغه يې راوغوښت. ٣٢ داود شاوول ته وويل: «اعليحضرته، هېڅوک بايد د دې فلسطيني څخه ونه وپريږي! ستاسو غلام به لاړ شي او د هغه سره به وجنگيږي.»

٣٣ شاوول ځواب ورکړ: «ته به د هغه سره څنگه وجنگيږي؟ ته يو بې تجربې ځوان يې او هغه د ځوانۍ څخه يو جنگيالی دی.»

٣٤ خو داود شاوول ته وويل: «ستاسو غلام د خپل پلار د پسونو ساتنه کوي. کله چې زمري يا اېره راځي او د رمې څخه وری تښتوي، ٣٥ زه د هغه پسې ورځم، هغه وهم او وری د هغه د خولې څخه خلاصوم. که چېرې هغه وحشي حيوان په ما باندې راوگرځي، هغه له ستوني نيسم او تر مرغه يې وهم. ٣٦ ما زمري او اېرې دواړه وژلي دي او د دې کافر فلسطيني سره به چې د ژوندي خدای لښکرې جگړې ته راپاروي هماغه شان عمل وکړم. ٣٧ هغه څښتن چې زه يې د زمريو او اېرو د منگولو څخه ژغورلی يم هغه به مې د دې فلسطيني له لاسه هم وژغوري.»

شاوول ومنله او داود ته يې وويل: «لاړ شه او څښتن دې ستا سره مل وي.» ٣٨ بيا شاوول داود ته خپل جنگي کالي ورواغوستل. خپلې زغرې يې د هغه په تن کړې او برنجي خولۍ يې ور په سر کړه. ٣٩ داود د شاوول توره په جنگي کاليو باندې وتړله او د روانېدو کوښښ يې وکړ، خو هغه نه شو تللی، ځکه چې دی د هغو سره عادت نه و. هغه شاوول ته وويل: «زه د دې کاليو سره عادت نه يم او په دې کې نه شم جنگېدلی.»

نو ټول يې وويستل. (٤٠) بيا هغه خپله امسا په لاس کې واخيستله، د ويالې څخه يې پنځه ښويه تيرې د خپل ځان دپاره غوره کړې او هغه يې د خپل شپونتوب په کڅوړه کې کېښودلې. مچنوغزه يې په لاس کې وه او هغه فلسطيني ته ورنژدې شو.

داود جليات وژني

(٤١) په همدې وخت کې هغه فلسطيني چې سپر ورونکی يې ورڅخه مخکې ؤ راروان ؤ. هغه داود ته ورنژدې کېده. (٤٢) هغه داود ته په ځير وکتل او ويې ليدل چې هغه يو ښايسته او روغ رمت ځوان دی، نو هغه ورته سپک ښکاره شو. (٤٣) هغه داود ته وويل: «دا ډانگ د څه دپاره دی؟ ايا ته فکر کوې چې زه سپی يم؟» هغه د خپلو خدايانو په نامه په داود باندې لعنت ووايه. (٤٤) هغه داود ته وويل: «راشه! زه به ستا غوښې په مرغانو او په ځناورو باندې وخورم!»

(٤٥) داود جليات ته ځواب ورکړ: «ته زما په وړاندې د تورې، نېزې او خنجر سره راځې. خو زه ستا په وړاندې د مطلق قادر څښتن يعنې د اسراييلو د لښکرو د خداى په نوم چې تا جگړې ته راپارولې دي درځم. (٤٦) دا هغه ورځ ده چې څښتن به تا ماته تسليم کړي او زه به تا ووژنم او ستا سر به پرې کړم. زه به د فلسطينيانو د عسکرو مړي مرغانو او ځناورو ته واچوم چې ويې خوري. نو ټوله نړۍ به په دې پوه شي چې د اسراييلو خداى شته. (٤٧) هرڅوک به دلته وگوري چې څښتن د خپل قوم د ژغورلو دپاره تورو يا نېزو ته اړتيا نه لري. دا د څښتن جنگ دی او هغه به تاسې ټول مونږ ته راتسليم کړي.»

(٤٨) يوځل بيا جليات د داود خواته ورنژدې کېده او داود د هغه د مقابلې دپاره په چټکۍ سره د جگړې د کرښې په لور ورمونده کړه. (٤٩) داود خپل لاس خپلې کڅوړې ته وراوږد کړ، يوه تيره يې راوويسته، په

مچنو غزې باندې يې گوزاره كړه او جليات يې په تندي باندې وويشت.
تيرې د هغه په تندي كې ورننوتله او هغه پرمخې په ځمكه باندې پرېوت.
٥٠ نو داود بې له تورې جليات ته ماتې وركړه او د مچنو غزې او تيرې په
وسيله يې هغه وواژه. ٥١ داود منډه كړه او د جليات سرته ودرېده، د
هغه توره يې د هغه د پوښ څخه راوويستله، هغه يې وواژه او سر يې
ورڅخه پرې كړ.

٥٢ كله چې فلسطينيانو وليدل چې د دوى اتل مړ شو، نو دوى وتښتېدل.
د اسراييلو او يهودا خلكو چينغې وهلې او مخ په وړاندې يې منډې كړې.
فلسطينيان يې د جت او د عقرون تر دروازو پورې تعقيب كړل او د هغوى
مړي د شعرايم په لاره كې د جت او عقرون پورې پراته وو. ٥٣ كله چې
اسراييليان د فلسطينيانو د تعقيبولو څخه راستانه شول، د هغوى قرارگاه
يې لوټه كړه. ٥٤ داود د جليات سر راواخيست او اورشليم ته يې يووړ،
خو د هغه وسلې يې په خپله څپمه كې كېښودلې.

داود د شاوول په حضور كې وړاندې كېږي

٥٥ كله چې شاوول وليدل چې داود د جليات سره د جنگ دپاره ورروان
دى، نو هغه د خپلو لښكرو د قوماندان ابنير څخه پوښتنه وكړه: «اى
ابنيره، هغه د چا زوى دى؟»

ابنير ځواب وركړ: «اعليحضرته! زه ستا په سر قسم خورم چې زه نه
پوهېږم.» ٥٦ پاچا وويل: «دا معلومه كړه چې دا ځوان د چا زوى دى.»
٥٧ نو څنگه چې داود د جليات د وژلو څخه راستون شو، ابنير هغه
شاوول ته راوست. داود لا د جليات سر په لاس كې نيولى ؤ. ٥٨ شاوول
د هغه څخه پوښتنه وكړه: «اى ځوانه، ته د چا زوى يې؟»

داود ځواب وركړ: «زه ستاسو د خدمتگار يسي بيت لحمي زوى يم.»

۱ وروسته له هغې چې داود خپلې خبرې د شاوول سره پای ته ورسولې، د شاوول زوی یوناتان او داود سمدلاسه ډېر ښه دوستان شول او داود په یوناتان باندې د خپل ځان په شان ډېر گران شو. ۲ له هماغې ورځې څخه شاوول داود د خپل ځان سره وساته او هغه یې پرېښود چې د خپل پلار کور ته لاړ شي. ۳ یوناتان د داود سره د ملگرتوب تړون وکړ، ځکه چې د هغه سره یې د خپل ځان په شان مینه کوله. ۴ یوناتان هغه چینه چې په تن کې یې وه وویستله او داود ته یې ورکړه، خپلې زغرې، حتی خپله توره، لینده او کمربند یې هم هغه ته ورکړل. ۵ هر چېرته چې به شاوول داود د هر کار دپاره لېږه هغه به یې په بریالیتوب سره سرته رساوه. شاوول هغه د اردو لوړ افسر وټاکه. په دې باندې ټول قوم او د شاوول مامورین خوشحاله شول.

شاوول د داود سره بخيلي کوي

۶ کله چې داود جلیات وواژه او عسکر بېرته خپلو کورونو ته راستنېدل، د اسراییلو د ټولو ښارونو څخه ښځې د خوشحالی په سندرو ویلو، گډېدلو او د چمبو او ربابونو په غږولو سره د شاوول پاچا د هرکلي دپاره راووتلې. ۷ په داسې حال کې چې ښځې گډېدلې هغوی به دا سندره ویله: «شاوول زرگونه وژلي دي، خو داود یو په لس د هغه نه زیات وژلي دي.» ۸ دا سندره د شاوول خوښه نه شوه او هغه ډېر په قهر شو، ویې ویل: «هغوی داود ته د لسگونو زرو اعتبار ورکړی دی او ماته یوازې د زرگونو په راتلونکې کې به د هغه څخه پاچا جوړ کړي.» ۹ نو له هماغه وخت څخه شاوول په داود باندې بخيلي کوله او په هغه شکمن شو.

۱۰ د هغې ورځې په سبا د خدای له خوا په شاوول باندې پېریان نازل شول او هغه په خپل کور کې لکه د لېوني په شان بدرد ویل. داود لکه د

هرې ورځې په شان رباب غږاوه او د شاوول په لاس کې نېزه وه. (۱۱)
شاوول خپله نېزه د داود خواته ورگوزاره کړه، د خپل ځان سره يې وويل:
«زه به داود د دېوال سره مېخ کړم.» خو داود دوه ځلې خپل ځان بچ کړ.

(۱۲) شاوول د داود څخه وپېرېده، ځکه چې څښتن د داود سره ؤ، خو
شاوول يې پرېښی ؤ. (۱۳) نو هغه داود د خپل ځان نه لېرې کړ او هغه يې
په زرو تنو باندې قوماندان کړ. داود به په جنګي عملياتو کې د خپلو
لښکرو مشري کوله. (۱۴) داود به په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ، ځکه
چې څښتن د هغه سره مل ؤ. (۱۵) کله چې شاوول وليدل چې داود دومره
بريالی دی، نو د هغه څخه نور هم ووپېرېده. (۱۶) خو داود د اسراييلو او
يهودا په ټولو خلکو باندې گران ؤ، ځکه چې هغوی ته به يې په جنګي
عملياتو کې لارښودنه کوله.

داود د شاوول د لور سره واده کوي

(۱۷) يوه ورځ شاوول داود ته وويل: «ميراب زما مشره لور ده. هغه به تاته
په نکاح کړم په دې شرط چې ته به د يوه زړور او وفادار عسکر په توگه زما
خدمت کوې او د څښتن په جنگونو کې به جنگېرې.» شاوول د خپل ځان
سره فکر کاوه: «زه به داود په خپله ونه وژنم، پرېرېده چې فلسطينيان دا
کار وکړي.»

(۱۸) خو داود شاوول ته وويل: «زه څوک يم او زما د پلار کورنۍ څه ده
چې زه د پاچا زوم شم؟» (۱۹) هغه وخت چې داود تيار شو چې د شاوول
د لور ميراب سره واده وکړي، شاوول خپله لور عدر ييل ته چې د محولا د
ښار څخه ؤ ورکړه.

(۲۰) خو د شاوول بله لور ميکال په داود باندې مينه وه، کله چې شاوول
دا خبره واورېدله، هغه خوشحاله شو. (۲۱) هغه د خپل ځان سره وويل:

«زه به ميکال داود ته ورکړم. زه به د هغې څخه کار واخلم چې داود په دام کې راگېر کړي او هغه به د فلسطينيانو په لاس ووژل شي.» نو شاوول د دوهم ځل دپاره داود ته وويل: «ته به زما زوم شې.» (۲۲) نو بيا شاوول خپلو خدمتگارانو ته حکم وکړ: «د داود سره په خصوصي ډول خبرې وکړئ او ورته ووايئ: پاچا ستا څخه خوشحاله دی او په مونږ ټولو باندې گران يې. ولې نه غواړې د هغه زوم شې؟»

(۲۳) هغوی دا خبرې داود ته تکرار کړې، خو داود ورته وويل: «ايا ستاسو په فکر د پاچا زوم کېدل يوه کوچنۍ خبره ده؟ زه يو غريب او بې نومه سپری يم.»

(۲۴) د شاوول خدمتگارانو هغه څه چې داود دوی ته ويلي وو شاوول ته بيان کړل. (۲۵) شاوول هغوی ته حکم وکړ چې داود ته ووايي: «هغه څه چې پاچا ستا څخه د مهر په توگه غواړي هغه د سلو فلسطينيانو د سنتۍ پوستکي دي چې د هغه د دښمنانو څخه بدل واخيستل شي.» دا د شاوول پلان ؤ چې داود د فلسطينيانو په لاس ووژل شي. (۲۶) د شاوول خدمتگارانو چې داود ته دا خبرې وکړې هغه په دې خوشحاله شو چې د پاچا زوم شي. نو مخکې له دې چې ټاکلی وخت پوره شي، (۲۷) داود د خپلو نفرو سره لاړ او دوه سوه فلسطينيان يې ووژل. د هغوی د سنتۍ پوستکي يې راوړل او پاچا ته يې پوره حساب وړاندې کړ، ترڅو هغه د پاچا زوم شي. نو شاوول خپله لور ميکال هغه ته په نکاح کړه.

(۲۸) شاوول په دې ښه پوه شو چې څښتن د داود سره دی او دا چې د هغه لور ميکال په هغه مينه ده. (۲۹) نو شاوول د هغه څخه نور هم ووېرېده او د ژوند تر پايه پورې د هغه سره دښمن ؤ.

(۳۰) د فلسطينيانو قوماندانان به په دوامداره توگه راتلل او جگړه به يې کوله. خو په هرې جگړې کې به داود د شاوول د نورو عسکري منصبدارانو

شاوول هڅه کوي چې داود ووژني

۱۹

۱) شاوول خپل زوی يوناتان او خپلو ټولو درباريانو ته وويل چې

داود ووژني، خو داود په يوناتان باندې ډېر گران ؤ ۲) او هغه ته يې خبرداری ورکړ: «زما پلار شاوول غواړي چې تا ووژني. سبا سهار په خپل ځان باندې پام کوه، په يو ځای کې پټ شه او هلته پاتې شه. ۳) زه به ووځم او په هغه پټي کې چې ته هلته پټ يې د خپل پلار سره به ودرېږم. زه به د هغه سره ستا په اړه خبرې وکړم او هرڅه چې ما معلوم کړل تا به خبر کړم.»

۴) په بل سهار يوناتان شاوول ته د داود هغه ښه کارونه ور په ياد کړل

چې د هغه دپاره يې کړي وو. بيا هغه وويل: «ته ولې غواړې چې داود سره

بد وکړې؟ هغه خو ستا سره هېڅ بد نه دي کړي. ۵) کله چې هغه

جليات واژه خپل ژوند يې په خطر کې اچولی ؤ او څښتن اسراييلو ته لوی

بری ورکړ. کله چې تا دا بری وليد خوشحاله شوې. نو ولې اوس غواړې چې

د يو بې گناه انسان په وينو لاس ولږې او داود بې سببه ووژني؟» ۶)

شاوول د يوناتان په خبرو باندې قانع شو او د څښتن په نوم يې قسم وخوړ

چې هغه به داود نه وژني. ۷) نو يوناتان داود راوغوښت او هغه ته يې د

ټولو خبرو اترو بيان وکړ. داود يې شاوول ته راوست او هغه د پخوا په شان

د شاوول خدمت کاوه.

۸) يوځل بيا د فلسطينيانو سره جگړه شروع شوه، داود په هغوی باندې

حمله وکړه او هغوی ته يې داسې پوره ماتې ورکړه چې وتښتېدل.

۹) يوه ورځ شاوول په خپل کور کې ناست ؤ او نېزه يې په لاس کې وه

چې د څښتن له خوا ورباندې پېريان نازل شول. په دې وخت کې داود رباب غږاوه. (۱۰) شاوول هڅه وکړه چې په خپله نېزه باندې هغه د دېوال سره مېخ کړي، خو داود د هغه څخه خپل ځان بچ کړ او نېزه په دېوال کې ننوتله. په دې شپه داود په منډه وتښتېد.

(۱۱) شاوول د داود کور ته کس ولېږل چې د هغه څارنه وکړي او سهار يې ووژني. خو د داود ښځې ميکال هغه ته خبر ورکړ: «که چېرې نن شپه ونه تښتې، نو سبا به هغوی تا ووژني.» (۱۲) نو ميکال داود د کړکۍ له لارې ښکته کړ او هغه په منډه وتښتېد. (۱۳) وروسته هغې کورنۍ بت

راواخيست، د داود په کټ باندې يې ځملاوه، د وزو ويښتان يې د بت په سر باندې کېښودل او پرستن يې ورباندې واچوله. (۱۴) کله چې شاوول کس ولېږل چې داود ونيسي، نو ميکال هغوی ته وويل: «هغه ناروغ دی.» (۱۵) خو شاوول هغوی بېرته ولېږل چې داود وگوري، هغوی ته يې حکم

وکړ: «هغه په خپل کټ کې راوړئ چې ويې وژنم.» (۱۶) خو کله چې هغه خلک ورننوتل، وې ليدل چې په کټ کې بت ؤ او په سر باندې يې د وزو ويښتان وو. (۱۷) شاوول د ميکال څخه پوښتنه وکړه: «ولې دې زه داسې وغولولم او زما دښمن دې پرېښود چې وتښتي؟»

ميکال په ځواب کې ورته وويل: «داود ماته وويل: پرېږده چې وتښتم که نه، نو زه به تا ووژنم.»

(۱۸) په دې توگه داود وتښتېد، خپل ځان يې سمويل ته چې په رامې کې ؤ ورساوه او هغه څه چې شاوول ورسره کړي وو هغه ته يې بيان کړل. بيا هغه او سمويل نايوت ته لاړل او هلته پاتې شول. (۱۹) شاوول ته خبر

ورسېده چې داود د رامې په نايوت کې دی. (۲۰) نو هغه کس ولېږل چې داود ونيسي، خو کله چې دوی وليدل چې د نبیانو يوه ډله د سمويل تر مشرۍ لاندې نبوت کوي، نو د خدای روح د شاوول په نفرو باندې نازل شو او دوی هم په نبوت پيل وکړ. (۲۱) شاوول ته په دې اړه خبر ورسېده

او هغه نور کس ولېرل او دوی هم نبوت وکړ. د درېم ځل دپاره شاوول کس ولېرل او دوی هم نبوت وکړ. (۲۲) اخر هغه په خپله رامې ته روان شو او کله چې هغه لویې څاه ته چې په سیخوه کې وه ورغی پوښتنه یې وکړه: «سمویل او داود چېرته دي؟» هغه ته خبر ورکړای شو چې هغوی د رامې په نایوت کې دي. (۲۳) څنگه چې هغه نایوت ته روان ؤ، د خدای روح په هغه باندې هم نازل شو او په تلوو کې یې نبوت کاوه، ترڅو چې هلته ورسېده. (۲۴) هغه خپل کالي وویستل او د سمویل په مخکې یې نبوت کاوه، هغه ټوله ورځ او ټوله شپه لوڅ پرېوت. له دې کبله خلک وایي: «ایا شاوول هم د نبیانو څخه دی؟»

یوناتان د داود سره مرسته کوي چې وتبتي

۲۰ (۱) وروسته داود د نایوت څخه چې په رامه کې ؤ وتبته، یوناتان ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ما څه کړي دي؟ زما جرم څه دی؟ ما څه گناه کړې ده چې ستا پلار زما د وژلو هڅه کوي؟»

(۲) یوناتان ځواب ورکړ: «خدای دې نه کوي! ته به هېڅ کله ونه وژل شې! گوره، زما پلار چې هرڅه کوي که هغه مهم وي یا نه، ماته یې وایي، نو ولې به هغه زما څخه دا خبره پټه کړي؟ دا رښتیا نه ده!»

(۳) خو داود قسم وخور او ویې ویل: «ستا پلار په دې ښه پوهیږي چې زه په تا باندې گران یم. هغه داسې پرېکړه کړې ده هغه پلان چې زما په اړه یې لري ته باید ورڅخه خبر نه شې، ځکه چې ته به خفه شې. زه د ژوندي څښتن په نوم او ستا په ژوندون قسم خورم چې زما او مرگ ترمنځ یوازې یو قدم فاصله پاتې ده.»

(۴) یوناتان وویل: «هرڅه چې ته غواړې زه به یې ستا دپاره وکړم.»

٥ نو داود وويل: «گوره، سبا د نوې مياشتې اختر دی او زه بايد د پاچا

سره ډوډۍ وخورم، خو اجازه راکړه چې لاړ شم او د درېمې ورځې تر ماښامه پورې په پټيو کې خپل ځان پټ کړم. ٦ که چېرې ستا پلار زه ياد کړم، نو ورته ووايه چې داود زما څخه ډېره هيله وکړه چې په بېره خپل ښار بيت لحم ته لاړ شي. هلته د هغه د ټول خاندان دپاره د کلنۍ قربانۍ کولو وخت دی. ٧ که چېرې هغه ووايي: ډېره ښه ده نو زما خير به په کې وي، خو که چېرې هغه ډېر په قهر شو، نو ته به پوه شې چې هغه نيت لري چې ماته زيان ورسوي. ٨ زما سره احسان وکړه او په هغه تړون باندې چې د څښتن په نوم دې زما سره کړی و ودرېږه، خو که چېرې زه گناهکار يم، نو ته مې په خپله ووژنه! خپل پلار ته دې ولې ما ورولې چې ووژل شم؟»

٩ يوناتان وويل: «داسې فکر مه کوه! که چېرې زه پوه شوی وای چې زما پلار نيت لري چې تاته زيان درورسوي ايا تاته به مې خبر نه وای درکړی؟»

١٠ داود پوښتنه وکړه: «که چېرې ستا پلار تاته سخت ځواب درکړي څوک به ماته خبر راکړي؟»

١١ يوناتان ځواب ورکړ: «راځه چې پټيو ته لاړ شو.» نو هغوی يوځای هلته لاړل. ١٢ بيا يوناتان داود ته وويل: «زه د څښتن، د اسراييلو د خدای په حضور کې تاته وعده درکوم، سبا نه بل سبا تر همدې وخته پورې به زه د خپل پلار نيت معلوم کړم. که چېرې د هغه رويه ستا په هکله ښه وه، زه به تاته خبر درولېږم. ١٣ که چېرې هغه تاته د زيان رسولو اراده لري، نو څښتن دې ماته سخته سزا راکړي که تاته مې په دې هکله خبر درنه کړ او ته مې په سلامتی سره لېږې ونه لېږلې. څښتن دې ستا سره وي لکه څنگه چې زما د پلار سره و. ١٤ - ١٥ ستا دې په ياد

وي، وروسته له دې چې څښتن ستا ټول دښمنان د ځمکې له مخ څخه ورک کړل، د څښتن په شان دوستي او مهرباني نه يوازې ماته بلکې زما نه وروسته زما اولادې ته هم ښکاره کړې.» (۱۶) نو يوناتان د داود د کورنۍ سره تړون وکړ، ويې ويل: «که چېرې دا تړون مات شي، څښتن دې هغو خلکو ته سزا ورکړي چې دا تړون يې مات کړی دی.»

(۱۷) يوناتان يوځل بيا داود مجبور کړ چې خپل قسم تاييد کړي چې د هغه سره مينه لري. ځکه چې په يوناتان باندې داود دومره گران و لکه څنگه چې خپل ځان ورباندې گران و. (۱۸) هغه وخت يوناتان هغه ته وويل: «څرنگه چې سبا د نوې مياشتې اختر دی، نو خلک به خبر شي، ځکه چې ستا ځای به په دسترخوان کې خالي وي. (۱۹) سبا نه بل سبا ماښام هغه ځای ته زر لار شه چېرته چې ته مخکې پټ شوی وې او هلته د تېرو د ډېرۍ تر شا انتظار کوه. (۲۰) زه به درې غشي د هغې په څنگ کې دروولم چې داسې گومان وشي چې زه يوه نښه ولم. (۲۱) بيا به زه يو هلک ولېږم او ورته به ووايم: لار شه او غشي راپيدا کړه. که هغه ته مې وويل چې گوره، غشي تاته نه دي رسېدلي، ورشه هغه دلته راوړه، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاته به خطر نه وي. (۲۲) خو که زه هغه ته داسې ووايم چې غشي ستا څخه تېر شوي دي، نو دا به دا معنی ولري چې څښتن غواړي چې تا لېرې ولېږي، نو ته بايد لار شې. (۲۳) هغه تړون چې زما او ستا ترمنځ شوی دی ياد ساته. څښتن به تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ شاهد وي.»

(۲۴) نو داود په پټيو کې پټ شو. کله چې د نوې مياشتې اختر راوړسېد، پاچا د ډوډۍ خوړلو دپاره راغی (۲۵) او هغه د خپل عادت له مخې د دېوال سره په خپل ځای کې کښېناست. يوناتان مخامخ او ابنيړ د شاوول تر څنگ ناست وو، خو د داود ځای خالي و. (۲۶) خو شاوول په هغه ورځ هېڅ ونه ويل، ځکه هغه فکر کاوه: «داود ته خامخا څه پېښ شوي دي چې

هغه يې د دود له مخې ناپاک کړی دی. په يقين سره هغه ناپاک دی.»
٢٧ خو په راتلونکې ورځ چې د مياشتې دوهمه ورځ وه، د داود ځای بيا خالي ؤ. نو شاوول د خپل زوی يوناتان څخه پوښتنه وکړه: «د يسي زوی ولې نه پروږن ډوډۍ ته راغی او نه نن؟»

٢٨ يوناتان په ځواب کې وويل: «هغه زما څخه هيله وکړه چې اجازه ورته ورکړم چې بيت لحم ته لاړ شي.» ٢٩ داود وويل: ماته اجازه راکړه چې لاړ شم، ځکه چې زمونږ کورنۍ په ښار کې قرباني کوي او زما ورور ماته حکم کړی دی چې هلته واوسم. که ته زما څخه خوشحاله يې، ما پرېږده چې لاړ شم ترڅو خپل خپلوان ووينم. نو ځکه هغه د پاچا دسترخوان ته نه دی راغلی.»

٣٠ شاوول په يوناتان باندې ډېر په قهر شو او هغه ته يې وويل: «ته زما زوی نه يې، ته خاين يې! زه پوهېږم چې ستا دا خوښه ده چې د يسي زوی ته وفادار اوسې. وشرمېږه! او ستا مور دې هم وشرمېږي چې ته يې زېږولی يې.» ٣١ ايا په دې نه پوهېږې تر هغه چې د يسي زوی ژوندی وي، ته به هېڅکله د دې ملک پاچا نه شې؟ نو اوس څوک ولېږه او هغه دلته راوله، ځکه چې هغه بايد ووژل شي!»

٣٢ يوناتان پوښتنه وکړه: «هغه ولې ووژل شي؟ هغه څه گناه کړې ده؟»

٣٣ په دې وخت کې شاوول خپله نېزه په يوناتان پسې گوزاره کړه چې هغه ووژني او يوناتان پوه شو چې په رښتيا د ده پلار پرېکړه کړې ده چې داود ووژني. ٣٤ يوناتان په ډېر قهر د دسترخوان څخه پاڅېد او د مياشتې په دوهمه ورځ يې ډوډۍ ونه خوړله، ځکه چې هغه په دې باندې غمجن شو چې د ده پلار داود سپک کړ. ٣٥ لکه څنگه چې دوی يو د بله سره موافقه کړې وه، د بلې ورځې په سهار يوناتان پتيو ته لاړ چې د داود سره وگوري. يوناتان يو ځوان هلک د ځان سره يووړ ٣٦ او هغه ته يې وويل: «منډه کړه او هغه غشي چې زه يې ولم راپيدا کړه.» هلک منډه

کړه او یوناتان یو غشی وویشت چې د هلک څخه تېر شو. (۳۷) کله چې هلک هغه ځای ته ورغی چې غشی په کې لوېدلی و، یوناتان په هلک باندې غږ وکړ: «ایا غشی ستا څخه تېر شوی نه دی؟» (۳۸) بیا یوناتان د هغه هلک پسې چیغې کړې: «بیره وکړه! زر لار شه! مه ودرېره!» هلک غشی راپورته کړ او خپل بادار ته راستون شو. (۳۹) هلک پوه نه شو چې دا څه معنی لري. یوازې یوناتان او داود پوهېدل. (۴۰) نو یوناتان خپلې وسلې هغه هلک ته ورکړې او ورته ویې ویل: «لار شه او دا ښار ته یوسه.»

(۴۱) وروسته له هغې چې هلک لار، داود د تیرو د ډېری له شا راپاڅېده، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او درې ځله د درناوي په خاطر یوناتان ته تپت شو. کله چې هغوی یو بل ښکلول نو هغوی دواړو ژړل، د داود خفگان د یوناتان نه هم زیات وو. (۴۲) یوناتان داود ته وویل: «په خیر لار شه، ځکه چې مونږ یو د بله سره د څښتن په نوم د دوستۍ قسم خوړلی دی او ویلي مو دي چې څښتن دې تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ او زما د اولادې او ستا د اولادې ترمنځ شاهد وي.» له هغې وروسته داود لار او یوناتان بېرته ښار ته ستون شو.

د شاوول له لاسه د داود تښتېدل

۲۱ (۱) داود اخیملک کاهن ته چې په نوب کې و ورغی. اخیملک په لږ زېدلو سره د هغه هرکلي ته راووت او پوښتنه یې ترې وکړه: «ولې یوازې راغلی یې او څوک درسره نشته؟»

(۲) داود په ځواب کې وویل: «پاچا ماته یو کار راسپارلی دی او راته ویلي یې دي چې هېڅ څوک باید ستا د وظیفې په هکله پوه نه شي. ما خپلو سر یو ته ویلي دي چې ما سره دې په یوه ټاکلي ځای کې وگوري. (۳) نو اوس ستا سره څه شته؟ پنځه دانې ډوډۍ یا کوم بل څه که لرې ماته

٤ خو کاهن هغه ته په ځواب کې وويل: «زما سره عادي ډوډۍ نشته، خو بيا هم يو څه سپېڅلې ډوډۍ شته. تاسو کولای شئ چې هغه وخورئ، خو په دې شرط چې ستاسو سرې په دې نژدې وختونو کې ښځو ته نژدې شوي نه وي.»

٥ داود ځواب ورکړ: «بې له شکه چې مونږ ښځو ته نه يو نژدې شوي. کله چې مونږ په وظيفه کې يو، زه هېڅکله خپلو سرېو ته اجازه نه ورکوم چې داسې کار وکړي. هغوی بايد حتی په عادي وظيفو کې خپل ځانونه پاک وساتي او نن خو مونږ په يوې ځانگړې وظيفې کې يو.»

٦ نو کاهن هغه سپېڅلې ډوډۍ چې خدای ته نذرانه کېدله داود ته ورکړه. هلته بل ډول ډوډۍ نه وه. په منظمه توگه به يې دغه ډوډۍ د خدای له حضور څخه لېرې کوله او د هغې په ځای به يې توده ډوډۍ کېښودله. ٧ داسې وشوه چې دواغ ادومي د شاوول د شپڼو مشر په هماغه ورځ هلته ؤ، ځکه چې د پاکوالي مراسم يې په ځای کول.

٨ داود اخيملک ته وويل: «ايا ستا سره توره يا نېزه شته چې ماته يې راکړې؟ د پاچا حکم زه مجبور کړم ترڅو په داسې بېرته لاړ شم چې ما دومره وخت پيدا نه کړ چې خپله توره يا کومه بله وسله راواخلم.»

٩ اخيملک ځواب ورکړ: «ما سره د فلسطيني جليات يعنې د هغه چا توره شته چې تا د ايله په دره کې وواژه. هغه توره ما په يوه ټوکر کې تاوه کړې ده او هغه د کاهن د سپېڅلي پېښند شاته ده، که چېرې غواړې نو وايې خله. دلته بې له دې تورې بله نشته.» داود وويل: «هغه ماته راکړه، دا تر ټولو ښه توره ده.»

١٠ نو داود په هماغه ورځ لار، د شاوول څخه وتښتېد او د جت پاچا
آخيش ته يې ځان ورساوه. ١١ خو د آخيش درباريانو هغه ته وويل: «ايا
دا داود، د خپل هېواد پاچا نه دی؟ دا هغه سپری دی چې د هغه په اړه به
ښځو د گډا کولو په وخت کې دا سندري ويلي: شاوول زرگونه وژلي دي،
خو داود يو په لس د هغه نه زيات وژلي دي.»

١٢ د هغوی خبرو په داود باندې ډېره اغيزه وکړه او د آخيش پاچا څخه
ډېر زيات ووېرېده. ١٣ نو کله چې داود د هغوی سره و، هغه خپل ځان
په لېونتوب وواهه. کله چې هغوی هڅه وکړه چې دی ونيسي، نو هغه د
لېوني په شان عمل کاوه. هغه به په دروازو باندې کړښې ويستلې او په
خپله ږيره باندې به يې لارې توپولې. ١٤ نو آخيش خپلو درباريانو ته
وويل: «گورئ! دا سپری لېونی دی! هغه مو ولې ماته راوستلی دی؟ ١٥
ايا کم لېونيان لرم؟ ولې دې بل هم راوست چې خپل د لېونتوب په
حرکتونو سره ما وځوروي؟ زه نه غواړم چې هغه زما ماني ته راننوي.»

د کاهنانو عام وژنه

٢٢ ١ داود د جت څخه لار او د ادولام سمڅې ته وتښتېد. کله چې
د هغه ورونو او د هغه پاتې کورنۍ واورېدل چې هغه هلته دی، نو دوی
هلته د هغه سره يوځای شول. ٢ هغه خلک چې په تکليف کې وو يا
پوروري وو يا شکايت يې درلود داود ته راتول شول او هغه د دوی مشر
شو. شاوخوا څلور سوه سپري د هغه سره وو.

٣ داود له هغه ځای څخه د مواب مصفي ښار ته لار او د مواب پاچا ته
يې وويل: «اعليحضرته! ايا زما مور او پلار ته اجازه ورکوي چې راشي او
ستاسو سره پاتې شي تر هغې پورې چې زه پوه شم چې خدای به زما دپاره
څه کوي؟» ٤ نو داود خپل مور او پلار د مواب پاچا ته بوتلل او دوی د

هغه سره تر هغه وخته پورې پاتې شول ترڅو پورې چې داود په يو خوندي
ځای کې پټ ؤ.

۵ يوه ورځ جاد نبي داود ته وويل: «دلته مه پاتې کېږه، د يهودا
خاورې ته لاړ شه.» نو داود لاړ او د حارث ځنگل ته ورغی.

۶ يوه ورځ شاوول په جبعه کې په يوې غونډۍ باندې د غز د ونې
لاندې نېزه په لاس ناست ؤ او ټول افسران يې د هغه په شاوخوا کې ولاړ
وو. هغه ته خبر ورغی چې داود او د هغه سړي پيدا شول. ۷ هغه خپلو
افسرانو ته وويل: «ای د بنيامين خلکو! واوری، ایا د يسي زوی به تاسو ټولو
ته ځمکې او د انگورو باغونه درکړي؟ ایا هغه به تاسو د زر کسيزه ډلې
قوماندانان او يا د سل کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي؟ ۸ ایا د دې دپاره
تاسو زما په ضد دسيسه جوړوئ؟ تاسو يو هم ماته ونه ويل چې زما خپل
زوی د داود سره لاس يو کړی دی. هېڅوک نشته چې په ما زړه وسوځي يا
ماته ووايي چې زما خپل سړی داود همدا اوس زما د وژلو دپاره موقعه
لټوي او زما زوی هغه هڅولی دی!»

۹ خو ادومي دواغ چې د شاوول د افسرانو سره ولاړ ؤ وويل: «ما د يسي
زوی وليد چې په نوب کې د اخیوتوب زوی اخیملک ته راغی. ۱۰
اخیملک د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې داود بايد څه وکړي او وروسته
هغه داود ته يو څه خواږه او د فلسطيني جليات توره ورکړه.»

۱۱ نو شاوول پاچا د اخیوتوب زوی اخیملک کاهن او د هغه د پلار ټوله
کورنۍ چې هغوی هم په نوب کې کاهنان وو راوغوښتل او د ده حضور ته
حاضر شول. ۱۲ شاوول وويل: «ای د اخیوتوب زويه، واوره!»

هغه ځواب ورکړ: «هو، بناغليه، زه ستاسو په خدمت کې يم.»

۱۳) شاوول د هغه څخه پوښتنه وکړه: «تا او د یسی زوی ولې زما په ضد دسیسه جوړه کړې ده؟ ولې دې هغه ته ډوډۍ او توره ورکړې ده او د هغه دپاره دې د خدای سره مشوره کړې ده؟ هغه اوس زما په ضد راپورته شوی او موقعه لتوي چې ما ووژني!»

۱۴) اخیملک په ځواب کې وویل: «ستاسو په افسرانو کې داود تر ټولو وفادار دی! هغه ستاسو زوم دی، ستاسو د ساتونکو مشر دی او په شاهي دربار کې هر یو د هغه درناوی کوي. ۱۵) هو، ما د هغه دپاره د خدای سره مشوره کړې ده او دا لومړی ځل نه دی. تر کومه ځایه چې ستاسو په ضد د دسیسې خبره ده، نو تاسو اعلیحضرت باید په ما او همدارنگه زما په کورنۍ باندې تور ونه لگوي، د دې خبرې څخه زه هېڅ خبر نه يم!»

۱۶) پاچا وویل: «ای اخیملکه! ته او ستا د پلار ټوله کورنۍ باید ووژل شئ.» ۱۷) په دې وخت کې پاچا هغه ساتونکو ته چې د ده په څنگ کې وو حکم وکړ: «د څښتن کاهنان ووژني، ځکه چې دوی هم د داود پلویان دي. دوی پوهېدل چې هغه تبستي، خو بیا هم دوی زه خبر نه کړم.» خو د پاچا ساتونکو ونه غوښتل چې د څښتن په کاهنانو باندې لاس پورته کړي او هغوی ووژني. ۱۸) نو شاوول ادومي دواغ ته وویل: «ته هغوی ووژنه!» او دواغ هغوی ټول ووژل. په هغه ورځ یې پنځه اتیا کاهنان چې د کتان سپېڅلي پېښبندونه به یې اغوستل، ووژل. ۱۹) وروسته نوب د کاهنانو ښار ته لاړ او د کاهنانو کورنۍ د ښځو او سړیو نه نیولې تر کوچنیانو او ټي رودونکو ماشومانو پورې یې ټول ووژل. حتی غویان، خره او د هغوی پسونه یې هم ژوندي پرېښودل.

۲۰) خو ابیاتار چې د اخیملک د زامنو څخه او د اخیوتوب لمسی ؤ وټښتېد او لاړ چې د داود سره یوځای شي. ۲۱) هغه داود ته خبر ورکړ چې شاوول د څښتن کاهنان ووژل. ۲۲) داود ابیاتار ته وویل: «کله چې

ما په هغه ورځ ادومي دواغ هلته وليد زه پوه شوم چې هغه به خامخا شاوول ته خبر ورکوي. نو ستا د ټولو خپلوانو د مړينې مسووليت زما په غاړه دی. (۲۳) زما سره پاتې شه او مه وېرېږه. هغه سړی چې غواړي تا ووژني، هغه غواړي چې ما هم ووژني. ته به زما سره خوندي يې.»

داود د قعيلې ښار ژغوري

۲۳ (۱) يوه ورځ داود ته خبر ورسېده چې فلسطينيانو د قعيلې په ښار باندې حمله کړې ده او درمندونه لوټوي. (۲) نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ايا زه لار شم او په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟»

څښتن ځواب ورکړ: «هو، په هغوی باندې حمله وکړه او قعيله وژغوره.»

(۳) خو د داود نفرو هغه ته وويل: «مونږ دلته په يهودا کې وېرېږو، نو که د فلسطينيانو د ځواکونو مقابلې دپاره قعيلې ته لار شو نو زموږ وېر به نوره هم زياته شي.» (۴) داود يوځل بيا د څښتن څخه پوښتنه وکړه او څښتن هغه ته ځواب ورکړ: «قعيلې ته لار شه، ځکه چې زه به فلسطينيان تاته تسليم کړم.» (۵) نو داود د خپلو سړيو سره قعيلې ته لار او د فلسطينيانو په ځواکونو باندې يې حمله وکړه. د هغو څخه يې زيات ووژل او د هغوی څاروي يې يووړل. په دې ډول داود د قعيلې ښار وژغوره.

(۶) کله چې ابياتار د اخيملک زوی وتښتېد او په قعيله کې د داود سره يوځای شو، سپېڅلی پېښند يې له ځان سره راوړ. (۷) شاوول ته خبر ورسېده چې داود قعيلې ته تللی دی، هغه وويل: «خدای هغه ماته راتسليم کړ. داود خپل ځان د دېوال او د قوي دروازو په لرونکي ښار کې کلابند کړی دی.» (۸) نو شاوول خپل ټول ځواکونه د جگړې دپاره راوغوښتل چې قعيلې ته لار شي او داود او د هغه سړي کلابند کړي.

٩) کله چې داود واورېدل چې شاوول په هغه باندي د حملې کولو نیت

لري، هغه ابياتار کاهن ته وويل: «سپېڅلی پېشبند دلته راوړه.» (١٠)

داود دعا وکړه: «ای څښتنه، د اسراييلو خدايه! ما اورېدلي دي چې شاوول

نیت لري چې قعیلي ته راشي او ښار زما یعنی ستا د غلام په خاطر له

منځه یوسي. (١١) ایا د قعیلي ښاریان به ما شاوول ته وسپاري؟ ایا لکه

څنگه چې مې اورېدلي دي شاوول به په رښتیا سره راشي؟ ای څښتنه، د

اسراييلو خدايه، زه تاته زاري کوم چې ځواب راکړه!»

څښتن ځواب ورکړ: «شاوول به راشي.»

١٢) داود پوښتنه وکړه: «ایا د قعیلي ښاریان به ما او زما سړي شاوول ته

وسپاري؟»

څښتن وويل: «هغوی به تاسو وسپاري.»

١٣) نو داود او د هغه سړي چې شمېر یې شپږ سوه تنه وو د قعیلي څخه

لاړل او د یو ځای څخه به بل ځای ته تلل. کله چې شاوول ته خبر ورسېده

چې داود د قعیلي څخه تښتېدلی دی، نو هغه خپل د تگ پلان پرېښود.

داود په غرونو کې

١٤) داود د زیف د دښتې په غرنۍ سیمه کې په خوندي ځایونو کې

اوسېده. شاوول تل هڅه کوله چې هغه پیدا کړي، خو خدای داود هغه ته

په لاس نه ورکاوه.

١٥) کله چې داود په حورش کې د زیف په دښته کې ؤ، هغه پوه شو چې

شاوول د هغه د وژلو دپاره راوتلی دی. (١٦) د شاوول زوی یوناتان حورش

ته د داود لیدلو له ورغی او هغه ته یې ډاډ ورکړ چې خدای ستا سره مل

دی. (۱۷) یوناتان وویل: «مه وېرېره، زما پلار به ونه شي کولای چې تا پیدا کړي. ته به په اسراییلو باندې پاچا شې او زه به په رتبه کې ستا نه دوهم یم، زما پلار شاوول هم په دې باندې پوهیږي.» (۱۸) هغوی دواړو د څښتن په حضور کې تړون وکړ. بیا یوناتان کور ته لاړ، خو داود په حورش کې پاتې شو.

(۱۹) د زیف خلک شاوول ته چې په جبعې کې اوسېده لاړل او ورته ویې ویل: «داود زمونږ په سیمه کې، په حورش کې د حخیله په غره کې چې د یهودا د دښتې په جنوب کې پروت دی، پټ شوی دی. (۲۰) اعلیحضرته! اوس نو کله چې ستاسو خوښه وي راشئ او مونږ د دې مسوولیت په غاړه لرو چې هغه تاسو ته وسپارو.»

(۲۱) شاوول ځواب ورکړ: «څښتن دې تاسو ته برکت درکړي، ځکه چې تاسو په ما باندې ډېره مهرباني کوئ.» (۲۲) شاوول زیاته کړه: «لاړ شئ، نور تیاری هم ونیسئ او معلومه کړئ چې داود د عادت له مخې چېرته ځي او چا دی په هغه ځای کې لیدلی دی. ما اورېدلي دي چې هغه ډېر مکرجن دی. (۲۳) د هغه د پټېدلو ټول ځایونه معلوم کړئ او د ښکاره معلوماتو سره بېرته ماته راشئ. وروسته له هغې به زه ستاسو سره لاړ شم، که چېرې د یهودا د سیمې په هره قبيله کې وي زه به یې پیدا کړم.»

(۲۴) نو دوی رخصت شول او د شاوول څخه مخکې زیف ته لاړل. داود او د هغه کسان د معون په دښته کې وو یعنې د یهودا د دښتې د جنوبي برخې په یوه دره کې. (۲۵) شاوول او د هغه کسانو په لټولو شروع وکړه، کله چې داود ته په دې هکله خبر ورسېده، هغه یو لوی گټ ته چې د معون په دښته کې ؤ لاړ او هلته پاتې شو. کله چې شاوول دا واورېدل، نو داود پسې د معون دښتې ته لاړ. (۲۶) شاوول د یو غره یوه اړخ ته او داود او د هغه سړي د غره بل اړخ ته تلل او بیرته یې کوله چې د شاوول څخه

وتبستي. څنگه چې شاوول او د هغه ځواکونه داود او د هغه سړيو ته نژدې کېدل چې دوی ونيسي، (۲۷) يو استازی شاوول ته راغی او وپې ويل: «زر راشه! فلسطينيانو زمونږ په خاورې حمله کړې ده.» (۲۸) نو شاوول د داود تعقيبول پرېښودل او لاړ چې د فلسطينيانو سره وجنگيږي. له دې امله دا ځای د تبستي د گټ په نوم یاد شو. (۲۹) داود لاړ او د عين جدي په خوندي ځای کې اوسېده.

داود نه غواړي شاوول ووژني

۲۴ (۱) کله چې شاوول د فلسطينيانو سره د جنگ څخه وروسته راستون شو، هغه خبر شو چې داود د عين جدي په دښته کې دی. (۲) شاوول په اسراييلو کې د ډېرو ښو عسکرو څخه درې زره نفره واخيستل او لاړ چې د غرنۍ وزو گټونو ته نژدې داود او د هغه سړي ولټوي. (۳) هغه په لاره کې د پسونو د پنډېدلو ځای ته نژدې يوې سمخې ته ورغی او لاړ چې خپل حاجت رفع کړي. دا هماغه سمخه وه چې داود او د هغه سړي په کې په اخرنۍ څنډه کې پټ شوي وو. (۴) د داود سړيو هغه ته وويل: «دا ستا دپاره يوه موقعه ده! څښتن تاته ويلي وو چې هغه به ستا دښمن ستا په لاس تسليم کړي او هرڅه چې غواړې د هغه سره يې وکړې.» داود غلی لاړ او بې له دې چې شاوول پوه شي د هغه د چپني څخه يې يوه ټوټه غوڅه کړه. (۵) له هغې وروسته د داود وجدان نارامه شو، ځکه چې د هغه د چپني ټوټه يې غوڅه کړې وه. (۶) هغه خپلو نفرو ته وويل: «څښتن دې ما له دې څخه وساتي چې خپل بادار ته چې څښتن هغه د پاچا په توگه غوره کړی دی زيان ورسوم! زه بايد هغه ته ډېر لږ زيان هم ونه رسوم، ځکه چې هغه د څښتن له خوا غوره شوی پاچا دی.» (۷) په دې خبرو داود خپل سړي ورټل او هغوی يې پرېښودل چې په شاوول باندې حمله وکړي. شاوول سمخه پرېښودله او په خپله لاره لاړ.

۸ داود هم د سمخې څخه راووت او شاوول ته يې غږ وکړ:

«اعليحضرته! زما باداره!» کله چې شاوول شاته وکتل، داود د درناوي په

خاطر تپت شو. ۹ هغه شاوول ته وويل: «ولې د خلکو خبرې اورئ چې

وايي: پام کوه، داود غواړي چې تاته زيان ورسوي؟ ۱۰ تاسو په خپله

وليدل چې همدا اوس په دې سمخه کې څښتن ماته په لاس راکړئ. زما

ځينو نفرو زه تشويق کړم چې تاسو ووژنم، خو ما درباندي رحم وکړ. هغوی

ته مې وويل: زه به هېڅکله خپل بادار ته زيان ونه رسوم، ځکه چې څښتن

هغه غوره کړی دی چې پاچا شي. ۱۱ وگوره، ای زما پلاره، زما په لاس

کې څه شی دی! ليدلی شې چې دا ستا د چينې يوه ټوټه ده. ما کولای

شول چې تا ووژنم، خو د هغې په ځای مې يوازې ستا چينه غوڅه کړه.

يقين وکړه چې زه ستا په ضد د ياغي توب يا تاته د زيان رسولو په فکر کې

نه يم. ما ستا سره غلطي نه ده کړې، خو ته زما د وژلو په لټه کې يې. ۱۲

څښتن دې قضاوت وکړي چې زمونږ څخه کوم يو ملامت دی! څښتن دې

ستا څخه د هغو بدو کارونو بدله واخلي چې زما سره دې کړي دي، خو

سره له دې به زه ډېر کم زيان هم تاته در ونه رسوم. ۱۳ لکه چې پخوانی

متل دی: بد کارونه يوازې د بدو خلکو په وسيله تر سره کيږي، نو زه به

تاته زيان ونه رسوم. ۱۴ د اسرايلو پاچا د چا په ضد وتلی دی؟ تاسو

څوک تعقيبوي؟ مړ سپی؟ يا ورږه؟ ۱۵ څښتن به قضاوت کوي او هغه

به دا پرېکړه کوي چې زمونږ څخه کوم يو ملامت دی. هغه دې دا موضوع

وڅېړي، زما دفاع دې وکړي او ستا د لاس څخه دې ما وژغوري.»

۱۶ کله چې داود خپلې خبرې خلاصې کړې، شاوول پوښتنه وکړه: «ايا

په رښتيا سره دا ته يې، ای داوده زما زويه؟» او په لوړ اواز يې په ژړا پيل

وکړ. ۱۷ شاوول زياته کړه: «ته زما څخه زيات نېک يې. تا زما سره ښه

رويه، خو ما ستا سره بده رويه کړې ده. ۱۸ تا نن وښودله چې زما سره

دې ښېگڼه وکړه، ځکه سره له دې چې څښتن زه تاته تسليم کړم خو تا ونه

وژلم. ۱۹ کله چې يو کس خپل دشمن پيدا کړي ايا هغه به بې له زيان

رسولو پرېرېدي؟ د هغې روپې په سبب چې نن دې زما سره وکړه څښتن دې تاته اجر درکړي. (۲۰) اوس زه په دې باندې يقين لرم چې ته به پاچا شي او ستا پاچاهي به په اسراييلو باندې ټينگه شي. (۲۱) خو زما سره د څښتن په نوم قسم وخوره چې زما اولاده به نه وژنې او زما نوم به زما د پلار د کورنۍ څخه له منځه نه وړي.» (۲۲) نو داود د شاوول دپاره قسم وخوړ. وروسته له هغه شاوول خپل کور ته ستون شو، خو داود او د هغه سړي خپل خوندي ځای ته لاړل.

د سمويل مړينه

۲۵ (۱) هغه وخت راوړسېد چې سمويل مړ شو. ټول اسراييليان راغونډ شول او د هغه دپاره يې وير وکړ. هغه يې په رامه کې په خپله ځمکه کې ښخ کړ. وروسته له هغه داود د فاران دښتې ته لاړ.

داود، نابال او ابيجایل

(۲) - (۳) په هغه ځای کې د کاليب د قبيلې څخه يو سړی ؤ چې نابال نومېده. هغه د معون د ښار څخه ؤ او د کرمل ښار ته نژدې يې خپله ځمکه درلودله. نابال ډېر شتمن سړی ؤ او درې زره پسونه او زر وزې يې درلودلې. د هغه ښځه ابيجایل ښکلې او هوښياره وه، خو نابال سخت او بد خويه سړی ؤ.

نabal په کرمل کې خپل پسونه سکولول (۴) او داود چې هغه وخت په دښته کې ؤ دا خبره يې واورېدله. (۵) نو لس تنه ځوانان يې د دې امر سره واستول چې کرمل ته لاړ شي، نابال پيدا کړي او د ده سلامونه هغه ته ورسوي. (۶) داود هغوی ته امر وکړ چې نابال ته ووايي: «خوشحاله او ژوندي اوسئ! تاسو ته او ستاسو کورنۍ ته ښه روغتيا غواړم! هغو ټولو ته

چې ستاسو سره دي هم روغتيا غواړم! (۷) ما واورېدل چې د پسونو د سکولولو وخت دی. کله چې ستاسو شپانه زمونږ سره وو، مونږ د هغوی سره بده رویه نه وه کړې. ټول وخت چې هغوی په کرم کې وو د هغوی څخه هېڅ شی ورک نه شو. (۸) د خپلو خدمتگارانو څخه پوښتنه وکړئ او دوی به درته ووايي. نن ځانگړې ورځ ده. له دې امله زما د ځوانانو سره مهربانه اوسئ. لطف وکړئ څه چې راکولای شی مونږ او خپل زوی داود ته یې ورکړئ.»

(۹) د داود کسان راورسېدل او د داود په نوم یې نابال ته پیغام ورکړ. بیا هغوی د ځواب دپاره منتظر شول. (۱۰) نابال د داود خدمتگارانو ته په ځواب کې وویل: «داود څوک دی؟ د یسې زوی څه کار کوي؟ په دې ورځو کې ډېر نوکران د خپلو بادارانو څخه تښتي. (۱۱) ایا هغه ډوډی، اوبه او غوښه چې د خپلو پسونو سکولونکو دپاره مې تیار کړي دي واخلم او هغو خلکو ته یې ورکړم، چې زه نه پوهېږم د کوم ځای څخه راغلي دي؟»

(۱۲) نو د داود خدمتگاران بېرته هغه ته ورغلل او هرڅه چې نابال ویلي وو ورته بیان یې کړل. (۱۳) داود خپلو نفرو ته امر وکړ: «خپلې تورې له ملا وتړئ!» نو دوی خپلې تورې وتړلې او داود خپله توره وتړله. شاوخوا څلور سوه نفره د داود سره لاړل او دوه سوه نفره د سامانونو سره پاتې شول.

(۱۴) د نابال د خدمتگارانو څخه یو کس د نابال ښځې ابیجایل ته وویل: «ایا تا اورېدلي دي؟ داود د دښتې څخه ځینې استازي زمونږ بدار ته رالېږلي وو چې د هغه سلامونه ورته ورسوي، خو نابال دوی سپک کړل. (۱۵) بیا هم د داود سړي زمونږ سره ډېر ښه وو. هغوی زمونږ سره بده رویه نه ده کړې او ټوله موده چې په دښته کې د هغوی سره نژدې وو زمونږ هېڅ شی ورک نه شو. (۱۶) په ټوله موده کې چې مونږ د دوی تر څنګ رمې څرولې، لکه د دېوال په شان یې شپه او ورځ زمونږ ساتنه

کوله. (۱۷) اوس په دې هکله کې فکر وکړه او وگوره چې ته څه کولای شې، ځکه چې زمونږ په بادار او د هغه په ټوله کورنۍ باندې مصیبت راروان دی. هغه دومره بد خوږه سپری دی چې هېڅوک ورسره خبرې نه شي کولای.»

(۱۸) ابیجایل وخت له لاسه ورنه کړ، هغې دوه سوه دانې ډوډۍ، د شرابو دوه ژي، پنځه تیار شوي پسونه، پنځه پیمانې وریټې شوې غلې دانې، د ممیزو سل کلچې او د وچ شویو انځرو دوه سوه کلچې یې واخیستلې او هغه یې په خرو باندې بار کړې. (۱۹) بیا هغې خپلو خدمتکارانو ته وویل: «تاسو مخکې لار شئ او زه درپسې ځم.» خو هغې خپل مېړه نابال ته څه ونه ویل. (۲۰) هغه په خپل خره باندې سپره وه او د غره لمنې ته رانښکته کېدله چې ناڅاپه یې داود او د هغه کسان ولیدل چې د هغې خواته راروان وو. (۲۱) داود لږ مخکې ویلي وو: «دا بې فایدې وه چې د دې سپری شتمني مې په دې دښته کې وساتله چې د هغه هېڅ شی ورک نه شو. هغه د ښو په بدل کې راسره بد وکړل. (۲۲) خدای دې ما ووژني که چېرې زه د سهار څخه مخکې د نابال خلکو څخه اخیستلې نارینه هم ونه وژنم.»

(۲۳) کله چې ابیجایل داود ولید، هغه په بېړه د خپل خره څخه رانښکته شوه او د هغه د درناوي په خاطر ټیټه شوه. (۲۴) هغه د داود پښو ته پرېوتله او ویې ویل: «ای زما باداره، پرېږدئ چې ملامتي یوازې په ما باندې وي. خپلې خدمتکارې ته اجازه ورکړئ چې خبرې درسره وکړم، واورئ چې ستاسو خدمتکاره څه وایي. (۲۵) زما بادار دې د دغه بېکاره سپری نابال پروا نه ساتي، هغه کټ مټ د خپل نوم په شان احمق سپری دی! ای باداره، کله چې ستاسو خدمتکاران راورسېدل زه په هغه ځای کې نه وم. (۲۶) دا څښتن دی چې تاسو یې د خپلو دښمنانو څخه د بدل اخیستلو او وژلو څخه منع کړي یی. اوس زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نوم او ستاسو په سر قسم خورم چې ستاسو دښمنان او هغوی چې غواړي

تاسو ته زیان ورسوي لکه د نابال په شان به سزا ومومي. (۲۷) مهرباني وکړئ، دغه سوغات چې تاسو ته مې راوړی دی قبول کړئ او خپلو سړیو ته یې ورکړئ. (۲۸) ای ښاغلیه، هیله لرم کومه خطا چې زما څخه شوې ده هغه راته وبخښئ. څښتن به تاسو او همدارنگه ستاسو اولاده هم پاجاهان کړي، ځکه چې تاسو د هغه دپاره جنگپېرئ او ترڅو پورې چې ژوندي یئ، بد کار به ونه کړئ. (۲۹) که چېرې څوک په تاسو باندې حمله وکړي او ستاسو د وژلو هڅه وکړي، ستاسو څښتن خدای به تاسو داسې خوندي وساتي لکه څوک چې د یوې قیمتي خزانې ساتنه کوي. خو ستاسو دښمنان به لېرې گوزار کړي لکه څنگه چې څوک تیر په مچنوغزه باندې گوزاروي. (۳۰) او څه وخت چې څښتن هغه ټول ښه کارونه چې ستاسو سره یې وعده کړې سرته ورسوي او تاسو د اسراییلو مشر وټاکي، (۳۱) نو باداره! ستاسو وجدان به د بېځایه وژنې یا د بدلې اخیستلو د پښېمانۍ احساس نه کوي. او کله چې څښتن تاسو ته بری درکړي، نو ما هېره نه کړئ.»

(۳۲) داود ابیجایل ته وویل: «د اسراییلو د څښتن خدای ثنا دې وي چې نن ورځ یې ته زما د لیدلو دپاره راواستولې! (۳۳) ستا د ښه قضاوت دپاره دې د خدای شکر وي چې زه دې نن ورځ د وینې تویولو او زما په خپل لاس د بدلې اخیستلو څخه وساتلم. (۳۴) څښتن پرېښودم چې تاته زیان ورسوم. خو زه د اسراییلو د ژوندي خدای په نوم قسم خورم چې که چېرې تا زما د لیدلو دپاره بیرته نه وای کړې، نو تر سهاره پورې به د نابال ټول نارینه وژل شوي وای!» (۳۵) بیا داود هغه څه قبول کړل چې هغه ته یې راوړي وو او ورته ویې ویل: «په خیر سره خپل کور ته لاړه شه، ستا خبرې مې واورېدلې او ستا غوښتنه مې ومنله.»

(۳۶) ابیجایل بېرته نابال ته ورغله، هغه په کور کې ؤ او یوه داسې مېلمستیا یې جوړه کړې وه لکه څنگه چې د پاچا دپاره جوړېږي. هغه نشه

ۋ او خوشحاله ؤ. نو هغې تر سبا سهاره پورې ده ته هېڅ څه ونه ويل. (۳۷)
نو وروسته له هغې چې نابال په سهار کې د نشې څخه په حال شو، هرڅه
چې پېښ شوي وو، هغې ورته وويل. په هغه باندې د زړه حمله راغله او
هغه بيخي فلج شو. (۳۸) نابال لس ورځې په همدې حال کې ؤ او وروسته
څښتن د هغه ژوند پای ته ورساوه.

(۳۹) کله چې داود واورېدل چې نابال مړ شو، هغه وويل: «د څښتن ثنا
دې وي! هغه د نابال څخه زما د سپکاوي بدله واخيستله او زه يې د بد
کار څخه وساتلم. څښتن نابال ته د خپلو بديو سزا ورکړه.» وروسته له
هغې داود ابيجليل ته پيغام واستاوه او غوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د ده
سره واده وکړي. (۴۰) د هغه خدمتگاران کرمل ته لاړل او ابيجليل ته يې
وويل: «داود مونږ تاته رالېږلي يو چې تا د ځان سره بوځو چې د هغه سره
واده وکړي.»

(۴۱) ابيجليل د درناوي په خاطر ټيټه شوه او ويې ويل: «داود ته داسې
ووايي: زه ستاسو وينځه دې ته تياره يم چې ستاسو خدمت وکړم او ستاسو
د خدمتگارانو پښې ووينځم.» (۴۲) هغه زر پاڅېدله او په خپل خره باندې
سپره شوه. پنځه وينځې يې ورسره روانې شوې، هغه د داود د خدمتگارانو
سره لاړله او په دې توگه د هغه ښځه شوه.

(۴۳) همدارنگه داود د اخينوعم سره چې د يزرعيل څخه وه هم واده کړی
ؤ او دوی دواړه د هغه ښځې شوې. (۴۴) خو شاوول خپله لور ميکال چې د
داود ښځه وه فليتي د لايښ زوی ته چې د جليم څخه ؤ ورکړه.

داود بيا هم نه غواړي شاوول ووژني

۲۶ (۱) بيا د زيف خلک شاوول ته چې په جبعي کې اوسېده لاړل او

هغه ته يې وويل: «داود د حخيله په غره کې چې د يهودا دښتې ته مخامخ دی پټ شوی دی.» (۲) نو شاوول د اسراييلو د درې زره غوره شويو عسکرو سره د داود د لټولو دپاره د زيف دښتې ته لاړ. (۳) شاوول د حخيله په غره کې چې دښتې ته مخامخ په لاره کې دی خپلې خېمې ودرولې، خو داود په دښته کې پاتې شو. کله چې هغه خبر شو چې شاوول د هغه د لټولو دپاره راغلی دی، (۴) هغه جاسوسان واستول او پوه شو چې شاوول په رښتيا رارسېدلی دی. (۵) داود سمدلاسه هغه ځای ته روان شو چې شاوول په کې خپلې خېمې ودرولې وې. نو داود هغه ځای وليد چې شاوول او د هغه د لښکرو قوماندان ابنير د نير زوی په کې ویده وو. د شاوول کسان د ده په شاوخوا کې پراته وو او شاوول د هغوی په منځ کې پروت ؤ.

(۶) نو داود د حيتي اخيملک او د يوآب د ورور ابيشای څخه (د دوی مور زرويه وه) پوښتنه وکړه: «ستاسو دواړو څخه به کوم يو زما سره د شاوول قرارگاه ته ننوځي؟»

ابيشای ځواب ورکړ: «زه درسره ځم.»

(۷) بيا د شپې په وخت داود او ابيشای د شاوول قرارگاه ته ورغلل او ويې ليدل چې شاوول د هغې په منځ کې ویده دی او نېزه يې خپل سرته نژدې په ځمکه کې ټومبلې ده. ابنير او عسکر د هغه په شاوخوا کې ویده وو. (۸) ابيشای داود ته وويل: «نن شپه خدای ستا دښمن ستا په لاس کې درکړی دی. اوس اجازه راکړه چې هغه په يو گوزار د هغه په خپله نېزه د ځمکې سره مېخ کړم او دوهم گوزار به پرې ونه کړم.»

(۹) خو داود ابيشای ته وويل: «هغه له منځه مه وړه! څښتن به په يقين سره هغه چاته سزا ورکړي چې د هغه غوره شوي پاچا ته زيان ورسوي.» (۱۰) داود زياته کړه: «په ژوندي څښتن قسم، هغه ورځ به راشي چې

ځښتن شاوول ووژني. يا په خپل اجل مړ شي او يا په جگړه کې ووژل شي.
⑪ ځښتن دې داسې نه کړي چې زه دې هغه چاته د زيان رسولو هڅه وکړم چې ځښتن پاچا کړی دی! اوس هغه نېزه او د اوبو کوزه چې د ده سرته ايښې دي راواخله او څه چې لار شو.» ⑫ نو داود نېزه او د اوبو کوزه چې د شاوول سرته ايښې وې راواخيستلې او هغه او ابيشای لارل. هېچا ونه ليدل او پوه نه شول چې څه پېښ شول او هېڅوک راوينس نه شو. هغوی ټول ويده وو، ځکه چې ځښتن په هغو ټولو باندې دروند خوب راوستلی ؤ.

⑬ بيا داود د درې بلې خواته تېر شو او د غونډۍ په سر باندې ودرېده. د دوی ترمنځ زياته فاصله وه. ⑭ داود ابنير او د شاوول لښکرو ته نارې ووهلې: «ای ابنيره! ته زما اواز اورې؟»

ابنير ځواب ورکړ: «ته څوک يې چې نارې وهې او پاچا راپاخوې؟» ⑮ داود ځواب ورکړ: «ای ابنيره! په اسرايلو کې ستا په شان تکړه سړی څوک شته؟ نو بيا ولې د خپل بادار يعنې پاچا ساتنه نه کوي؟ همدا اوس يو څوک قرارگاه ته ننوتی ؤ چې ستا بادار ووژني. ⑯ ای ابنيره! ته په خپله وظيفه کې ناکام شوې، زه د ژوندي ځښتن په نوم قسم خورم چې تاسو ټول د مرگ لايق يئ، ځکه چې تاسو د خپل بادار چې ځښتن هغه پاچا کړی دی ساتنه نه ده کړې. وگوره! چېرته ده د پاچا نېزه؟ چېرته ده د اوبو هغه کوزه چې د هغه سرته ايښې وه؟»

⑰ شاوول د داود اواز وپېژانده او ويې ويل: «ای زما زويه داوده، ايا دا ستا اواز دی؟»

داود ځواب ورکړ: «هو، اعليحضرته! دا زما اواز دی.» ⑱ او هغه زياته کړه: «ای باداره، تاسو ولې خپل نوکر تعقيبوي؟ ما څه کړي دي؟ کوم جرم مې کړی دی؟ ⑲ ای اعليحضرته، زما خبرې واورئ، که چېرې داسې

وي چې څښتن تاسو زما په ضد لمسولی یی، نو یوه نذرانه دې قبوله کړي. خو که چېرې دا د ځینو خلکو کار وي، نو د څښتن لعنت دې په هغوی باندې نازل شي، ځکه چې هغوی زه د څښتن د وطن څخه چېرته چې زما کور و بل هېواد ته وشړلم. یعنې دا چې هغوی ما مجبوروي چې د پردیو خدایانو عبادت وکړم. (۲۰) اوس مه پرېږدئ چې د څښتن د حضور څخه لېرې په پردی خاوره کې ووژل شم. د اسراییلو پاچا د څه دپاره راوځي چې زما په شان یوه ورېره ووژني؟ هغه ولې لکه د یوې زرکې په شان ما لټوي؟»

(۲۱) شاوول ځواب ورکړ: «ما گناه کړې ده! بېرته راشه، ای زما زویه داوده! په دې خاطر چې نن شپه دې زه ژوندی پرېښودم، زه به بیا هېڅکله تاته زیان ونه رسوم. زما رفتار احمقانه و! ما ډېره لویه غلطي کړې ده.»

(۲۲) داود ځواب ورکړ: «ای اعلیحضرته! ستاسو نېزه دلته ده، ستاسو د سړیو څخه دې یو کس راشي او هغه دې واخلي. (۲۳) څښتن هر هغه چاته اجر ورکوي چې نېک او وفادار وي. هغه نن ته ماته په لاس راکړی وې، خو ما ونه غوښتل هغه چاته زیان ورسوم چې څښتن د پاچا په توگه غوره کړی دی. (۲۴) لکه څنگه چې نن ما ستا ژوند وژغوره، نو څښتن دې هم زما ژوند وژغوري او ما دې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړي.»

(۲۵) نو شاوول داود ته وویل: «ای زما زویه داوده! خدای دې تاته برکت درکړي، ته به مهم کارونه وکړې او په هغو کې به بریالی یې.» نو داود په خپله لاره لاړ او شاوول خپل کور ته ستون شو.

داود بیا په فلسطینیانو کې پناه اخلي

۲۷ (۱) خو داود د خپل ځان سره فکر وکړ: «یوه ورځ به شاوول ما

ووژني، زما دپاره تر ټولو ښه خبره دا ده چې د فلسطينيانو خاورې ته
وتښتم. نو شاوول به په اسراييلو کې زما د لتون څخه لاس واخلي او زه به د
هغه له لاسه خلاص شم.» (۲) نو داود د خپلو شپږ سوه نفرو سره د
اسراييلو د سرحد څخه تېر شو او د جت پاچا آخيش ته چې د معوك زوی
ؤ ورغی. (۳) داود او د هغه كسان په جت کې د آخيش سره ځای په
ځای شول. د هر سړي سره خپله کورنۍ وه. همدارنگه د داود سره خپلې
دوه ښځې يعنې يزرييلي اخينوعم او د نابال کونډه ابيجليل کرملي وې.
(۴) کله چې شاوول واورېدل چې داود جت ته تښتېدلی دی، هغه د
داود د لټولو هڅه پرېښودله.

(۵) داود آخيش ته وويل: «که زما څخه خوشحاله یئ ماته یو وړوکی ښار
راکړئ چې په کې واوسېږم. باداره! زما دپاره دا لازمه نه ده چې ستاسو
سره په پایتخت کې واوسېږم.» (۶) نو آخيش په هغه ورځ داود ته د
صقلغ ښار ورکړ او له دې امله د صقلغ ښار تر نن ورځې پورې د يهودا د
پاچاهانو دی. (۷) داود یو کال او څلور میاشتې د فلسطينيانو په خاوره
کې ژوند وکړ.

(۸) په دې دوران کې به داود او د هغه نفرو په جشوريانو، جرزيانو او
عماليقيانو باندې حملې کولې. دغه قومونه د ډېرې اوږدې مودې راهيسې
په هغه خاوره کې چې د شور څخه تر مصر پورې رسېدله اوسېدل. (۹)
کله به چې داود په يوې سيمې باندې حمله کوله نو يو سړی يا ښځه به يې
هم ژوندی نه پرېښود. همدارنگه د هغوی پسونه، غويان، خره، اوبښان او
حتی کالي به يې اخيستل. بيا به بېرته آخيش ته راستنېده. (۱۰) کله به
چې آخيش پوښتنه کوله: «دا څل دې په کوم ځای باندې حمله کړې ده؟»
داود به ورته ويل: «زه د يهودا جنوبي برخې ته» يا «د یرحمیل سيمې
ته» يا «هغې سيمې ته تللی وم چې قينيان په کې اوسېږي.» (۱۱) داود
به هر يو سړی او ښځه وژل، ترڅو هېڅوک ونه شي کولای بېرته جت ته لاړ

شي او خبر ورکړي چې داود او د هغه سړيو په رښتيا سره څه کړي دي. تر هغه وخته پورې چې داود په فلسطين کې اوسېده همداسې به يې کول. (۱۲) آخيش په داود باندې باور کاوه او د ځان سره به يې ويل: «د هغه خپل قوم اسراييل د هغه څخه دومره زياته کرکه کوي چې هغه به ټول عمر زما خدمت کوي.»

۲۸ (۱) په هغو ورځو کې فلسطينيانو خپل ځواکونه راغونډ کړل چې د اسراييلو سره جنگ وکړي. آخيش داود ته وويل: «ته بايد پوه شې چې ته او ستا سړي بايد زما د لښکرو سره ملگرتيا وکړي.»

(۲) داود وويل: «تاسو به په خپله ووينئ چې ستاسو نوکر څه کولای شي.»

آخيش ځواب ورکړ: «ډېر ښه، زه به تا ټول عمر خپل ساتونکی وټاکم.»

شاوول د يوې کوډگري سره مشوره کوي

(۳) په دې وخت کې سمويل مړ شوی ؤ او ټولو اسراييليانو د هغه دپاره وير کړی ؤ او هغه يې په خپل ښار يعنې رامه کې ښخ کړی ؤ. شاوول کوډگران او هغه خلک چې د مړو د ارواحگانو سره يې خبرې کولې د اسراييلو څخه شړلي وو.

(۴) د فلسطينيانو لښکري سره راټولې شوې او د شونيم ښار ته نژدې يې خپمې ودرولې. شاوول ټول اسراييليان راغونډ کړل او د جلبوع په غره کې يې خپمې ودرولې. (۵) کله چې شاوول د فلسطينيانو ځواکونه وليدل هغه ووېرېد او زړه يې سخت رپېده. (۶) نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه چې څه وکړي، خو څښتن هغه ته نه د خوبونو، نه د اوريم په کارولو او نه د نبیانو په وسيله ځواب ورکړ. (۷) نو شاوول خپلو درباريانو ته

حکم وکړ: «ماته یوه ښځه راپیدا کړې چې کوډگره وي او د مړو د ارواحگانو سره مشورې کوي چې زه هغې ته ورشم او ورڅخه پوښتنه وکړم.»

هغوی ځواب ورکړ: «د عین دور په ښار کې یوه کوډگره ښځه شته.»

۸ نو شاوول خپله څېره بدله کړه، نور کالي یې واغوستل او د خپلو دوه نفرو سره د شپې په تیاره کې هغې ښځې ته ورغی. هغه ورته وویل: «زما دپاره د ارواحگانو سره مشوره وکړه او ماته ووايه چې څه کېدونکي دي. هغه سړی ماته راوغواړه چې زه یې نوم درته وایم.» ۹ خو ښځې هغه ته وویل: «بې له شکه ته پوهېږې چې شاوول څه کړي دي، هغه کوډگران او هغه څوک چې د مړو د ارواحگانو سره خبرې کوي د هېواد څخه شړلي دي. ولې دې راته دام ایښی دی چې ومې وژنې؟»

۱۰ شاوول هغې ته د ژوندي څښتن په نوم باندې قسم وخوړ او ویې ویل: «په دې کار به ته سزا ونه مومې.»

۱۱ نو ښځې پوښتنه وکړه: «څوک درته راوغواړم؟»

هغه وویل: «سمویل راته راوغواړه.»

۱۲ کله چې هغې ښځې سمویل ولید، په لوړ اواز یې چیغې ووهلې. هغې شاوول ته وویل: «زه دې ولې وغولولم؟ ته شاوول یې!»

۱۳ پاچا هغې ته وویل: «مه وپېرېه! څه شی وینې؟»

ښځې په ځواب کې وویل: «زه یوه ارواح وینم چې د ځمکې څخه بیرون راوځي.»

١٤ هغه پوښتنه وکړه: «هغه د څه شي په شان ښکاري؟»

هغې وويل: «يو زور سړی چې چپنه يې اغوستې ده راپورته کيږي.» نو شاوول پوه شو چې سموييل دی، هغه د درناوي په خاطر تپت شو.

١٥ سموييل شاوول ته وويل: «زه دې ولې په تکليف کړم چې بېرته راشم؟»

شاوول وويل: «زه په لوی مصيبت باندې اخته يم. فلسطينيان زما سره جگړه کوي، خدای زما څخه خپل مخ اړولی دی او ماته نور نه د نبيانو او نه د خوبونو په وسيله ځواب راکوي. نو تاسو مې د دې دپاره راوغوښتلئ چې راته ووايئ چې څه وکړم.»

١٦ سموييل وويل: «اوس چې څښتن ستا څخه مخ اړولی دی او ستا دښمن شوی دی ولې زما سره مشوره کوې؟ (١٧) څښتن هغه څه کړي دي چې زما په وسيله يې تاته ويلي وو. هغه ستا څخه پاچاهي اخيستې او داود ته يې ورکړې ده. (١٨) تا د څښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه او د هغه قهر او غضب دې عماليقيانو ته ونه ښود. نو ځکه څښتن دا ورځ په تا باندې راوستې ده. (١٩) پرته له دې به څښتن اسراييل او تا دواړه فلسطينيانو ته په لاس ورکړي او سبا به ته او ستا زامن زما سره يئ. څښتن به د اسراييلو لښکر هم فلسطينيانو ته تسليم کړي.»

٢٠ شاوول سمدلاسه پرېوت او په ځمکه باندې اوږد وغزېده. د سموييل له خبرو څخه ډېر ووېرېده. هغه خپل قوت له لاسه ورکړی ؤ، ځکه چې هغه ټوله ورځ او ټوله شپه هېڅ شی نه ؤ خوړلی. (٢١) کله چې هغه ښځه شاوول ته ورغله او ويې ليدل چې هغه ډېر وېرېده، هغې ورته وويل: «گورئ، باداره! ما خپل ځان په خطر کې واچاوه او تاسو چې څه ماته ويلي وو هغه کار مې وکړ. (٢٢) اوس مهرباني وکړئ څه چې زه وایم هماغسې

وکړئ. اجازه راکړئ چې ستاسو دپاره یو څه خواړه تیار کړم. تاسو باید څه وخورئ ترڅو د سفر دپاره پوره قوت پیدا کړئ.»

۲۳ شاوول انکار وکړ او ویې ویل: «نه یې خورم.» خو د هغه نفرو او هغې ښځې هغه وهڅاوه او هغه د دوی خبره ومنله. هغه د ځمکې څخه راپورته شو او په کټ باندې کښېناست. ۲۴ هغې ښځې په کور کې یو چاغ خوسکی درلود، هغه یې په بیره سره حلال کړ. وروسته هغې یو څه اوږه راواخیستل، ویې اغړل او فطیره ډوډۍ یې پخه کړه. ۲۵ بیا یې هغه خواړه د شاوول او د هغه د نفرو په مخکې کېښودل او هغوی وخورل. په هماغه شپه هغوی پاڅېدل او روان شول.

فلسطینیان داود نه قبلوي

۲۹ ۱ فلسطینیانو خپل ټول ځواکونه په افیق کې راټول کړل او اسرایلیانو په یزرعیل کې د چینې سره خپلې څمپې ودرولې. ۲ د فلسطین پاچاهانو د خپلو سل کسيزو او زر کسيزو ټوليو سره حرکت وکړ. داود او د هغه کس د آخیش پاچا سره په هغوی پسې روان شول. ۳ د فلسطینیانو قوماندانانو دوی ولیدل او پوښتنه یې وکړه: «دا عبرانیان دلته څه کوي؟»

آخیش ځواب ورکړ: «دا داود دی، چې د اسراییلو د پاچا شاوول عسکري منصبدار دی. هغه زما سره د یو کال نه زیاته موده اوسېږي. هغه سمویل پرینسی دی او زیات وخت وشو چې زما د لښکر سره یوځای شوی دی، نو ما په هغه کې هېڅ غلطی نه ده موندلې.»

۴ خو د فلسطینیانو قوماندانان په آخیش باندې په قهر شول او هغه ته یې وویل: «دا سړی بېرته هغه ښار ته ولېږه چې هغه ته دې ورکړی دی.»

هغه مه پرېږده چې زمونږ سره جنگ ته لار شي، کېدای شي چې د جنگ په وخت کې هغه زمونږ په ضد شي. ځکه هغه ته ښه موقعه ده چې زمونږ د نفرو د سرونو پرې کولو په وسیله د خپل بادار مهرباني حاصله کړي.

۵ دا هماغه داود دی د چا په هکله به چې خلکو د گډېدلو په وخت کې دا سندري ويلي: شاوول زرگونه وژلي دي، خو داود د يو په لس د هغه نه زيات وژلي دي.»

۶ نو آخيش داود راوغوښت او ورته ويلي: «زه د اسراييلو د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ته ماته وفادار يې او زه په دې خوښ يم چې زما سره لار شې او وجنگېږي. د هغې ورځې څخه چې ته ماته را اوښتي يې په تا کې مې کومه غلطي پيدا نه کړه. خو نور پاچاهان تا نه خوښوي. ۷ اوس بېرته کور ته وگرځه او هېڅ داسې کار ونه کړې چې د سولې خلاف وي او فلسطيني پاچاهان ورباندې خفه شي.»

۸ داود ځواب ورکړ: «ای ښاغلیه، زما څخه کومه غلطي شوې ده؟ لکه څنگه چې تاسو وايئ، له هغې ورځې څخه چې ما ستاسو خدمت شروع کړی دی په ما کې مو هېڅ غلطي ونه موندله. نو ولې زه نه شم کولای چې ستاسو سره لار شم او د خپل بادار پاچا د دښمنانو سره وجنگېرم؟»

۹ آخيش ځواب ورکړ: «زه يې منم، زما په نظر کې ته لکه د خدای د فرښتې په شان وفادار يې، خو قوماندانانو وويل چې ته نه شې کولای چې زمونږ سره جنگ ته لار شې. ۱۰ نو ای داوده! تاسو ټول چې شاوول پرېښود او ماته رااوښتئ، سبا سهار مجبور يئ چې وختي پاڅېږئ او څنگه چې رڼايي شي نو لار شئ.»

۱۱ نو داود او د هغه سړي سهار وختي پاڅېدل چې بېرته د فلسطين خاورې ته لار شي. فلسطينيان يزريعل ته روان شول.

د عماليقيانو په خلاف جگړه

۳۰

۱ داود او د هغه کس په درېمه ورځ صقلغ ته ورسېدل. هغه

وخت چې هغوی هلته نه وو، عماليقيانو د يهودا په جنوب او صقلغ باندې

حمله کړې وه. صقلغ يې سوځولی ؤ ۲ او بنځې او کوچنيان يې د

اسيرانو په توگه د ځان سره بيولي وو، خو څوک يې وژلي نه وو. ۳ کله

چې داود او د هغه کس صقلغ ته راورسېدل دوی پوه شول چې ښار

سوځېدلی دی او د هغوی بنځې، زامن او لورگانې اسيران شوي دي. ۴

نو داود او د هغه نفرو په لوړ اواز سره تر هغې پورې وژړل چې په هغوی

کې نور د دې توان پاتې نه شو چې وژاري. ۵ حتی د داود دوه بنځې،

يزرعيلي اخينوعم او د کرملې نابال کونډه ابيجايل هم اسيرې شوې وې.

۶ داود ډېر زيات پرېشانه شو، ځکه چې د هغه نفرو د هغه د

سنگسارولو خبرې کولې. هغوی د خپلو ماشومانو د لاسه ورکولو له امله

ډېر په قهر وو. خو داود د خپل څښتن خدای څخه د زړه قوت لاسته راوړ.

۷ بيا داود د اخيملک زوی ابياتار کاهن ته وويل: «سپېڅلی پېشبند

ماته راوړه» او ابياتار دا کار وکړ. ۸ داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه:

«ايا زه د هغو يرغلگرو پسې ورشم؟ او هغوی ته به ورسېرم؟»

څښتن ځواب ورکړ: «ورپسې ورشه! ته به په يقين سره هغوی ته ورسېرې

او اسيران به ازاد کړې.»

۹ نو داود او د هغه شپږ سوه نفره روان شول. کله چې هغوی د بسور

خوړ ته ورسېدل، نو د دوی څخه ځينې هلته پاتې شول. ۱۰ داود د څلور

سوه نفرو سره تعقيبولو ته دوام ورکړ. نور دوه سوه نفره دومره سترې

شوي وو چې ويې نه شو کولای د هغه خوړ څخه تېر شي، نو دوی شاته

پاتې شول.

۱۱) د داود نفرو يو مصري سپری په صحرا کې پیدا کړ او هغه يې داود ته راوست. هغه ته يې يو څه خواړه او اوبه ورکړل، (۱۲) همدارنگه يې د انځرو د کلچې څخه يوه ټوټه او د ممیزو دوه کلچې ورکړې. وروسته له دې چې هغه يې وخورلې هغه بېرته قوي شو، ځکه چې هغه درې ورځې او درې شپې نه څه خورلي وو او نه څه څښلي وو. (۱۳) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ستا بادار څوک دی او د کوم ځای يې؟»

هغه ځوان ځواب ورکړ: «زه مصري يم او د يوه عماليقي غلام يم. درې ورځې کيږي چې ناروغ شوی يم، په دې خاطر خپل بادار پرېښودم. (۱۴) مونږ د کريتيانو په علاقه، د يهودا په جنوبي برخه او د کاليب په سيمه باندې حمله وکړه او همدارنگه مونږ د صقلغ ښار وسوځاوه.»

۱۵) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ايا ته به ما د هغو يرغلگرو پورې ورسوي؟»

هغه ځواب ورکړ: «ماته د خدای په نوم باندې قسم وخوره چې ته به مې نه وژنې او نه به مې خپل بادار ته په لاس کې ورکوې، نو زه به تا هغوی ته ورسوم.» (۱۶) نو دغه مصري داود هغوی ته ورساوه. يرغلگران په هرځای کې خپاره شوي وو او د هغه ډېر لوی غنيمت له امله چې د فلسطين او يهودا څخه يې نيولی ؤ، خوړل يې او څښل يې او جشن يې نيولی ؤ. (۱۷) په راتلونکې ورځ د لمړخاته څخه مخکې داود په هغوی باندې حمله وکړه او تر ماښامه پورې يې جنگ وکړ. بې له هغو څلور سوه ځوانانو چې په اوبسانو باندې سپاره شول او وتښتېدل بل هېڅ يو ورڅخه په تښتېدو بريالی نه شو. (۱۸) داود ټول شيان چې عماليقيانو وړي وو، وژغورل چې په هغو کې د هغه دوه ښځې هم شاملې وې. (۱۹) هېڅوک نه ؤ ورک شوی، نه ځوان او نه زور، نه زامن او نه لورگانې او نه هغه شيان چې عماليقيانو د خپلو ځانونو دپاره د غنيمت په توگه نيولي وو. داود هرڅه بېرته تر لاسه

کړل. ٢٠ همدارنگه داود د عماليقيانو ټولې رمې او پادې واخيستلې او د هغه نفرو دا د نورو څارويو په مخکې بيول او ويل يې: «دا د داود غنيمت دی!»

٢١ نو بيا داود هغو دوه سوه نفرو ته ورغی چې له ډېرې ستوماني څخه يې نه شو کولای چې په هغه پسې لاړ شي او د بسور په خوږ کې د هغه څخه شاته پاتې شوي وو. هغوی د داود او د هغو خلکو هرکلي ته ووتل چې د هغه سره وو. ځنگه چې داود او د هغه کس ورنژدې شول هغه د هغوی سره روغېر او د احوال پوښتنه وکړه. ٢٢ خو ځينو بدو او بېکاره سړيو چې د داود سره تللي وو وويل: «دوی زمونږ سره لاړ نه شول، نو مونږ به د غنيمت څخه دوی ته هېڅ ورنه کړو. دوی کولای شي چې خپلې ښځې او ماشومان واخلي او لاړ شي.»

٢٣ خو داود ځواب ورکړ: «ای زما ورونو! د هغه شيانو سره چې څښتن مونږ ته راکړي دي داسې کار نه شئ کولای! څښتن مونږ سلامت وساتلو او په يرغلگرو باندې يې مونږ ته بری راکړ. ٢٤ څوک په دې هکله ستاسو سره موافق نه دي. د هغه سړي برخه به چې د سامانونو سره پاتې کيږي د هغه چا د برخې سره برابره وي چې جنگ ته ځي. د ټولو برخې به يو برابر وي.» ٢٥ داود دا يو قانون وټاکه او د هغه وخت نه تر نن ورځې پورې په اسرايلو کې د هغه څخه پيروي کيږي.

٢٦ کله چې داود صقلغ ته ستون شو، هغه د غنيمت يوه برخه خپلو ملگرو ته چې د يهودا سپين ږيري وو د دې پيغام سره ولېږله: «دا د هغه غنيمت يوه برخه ده چې مونږ د څښتن د دښمنانو څخه نيولی ؤ ستاسو دپاره سوغات دی.» ٢٧ هغه دا سوغاتونه هغو خلکو ته چې په بيت ييل، د يهودا د جنوب په راموت کې او هغو خلکو ته چې د يتير، ٢٨ عروعير، سفموت، اشتموع، ٢٩ او د راکال په ښارونو کې وو او هغو ښارونو ته

چې د یرحمییلیانو او د قینیانو خپلونه په کې اوسېدل، ولېرل. (۳۰)
همدارنگه یې هغو خلکو ته چې د حرما، بورعاشان او عتاق په ښارونو کې
وو (۳۱) او د حبرون خلکو ته یې هم ولېرل. په دې توګه داود دا سوغاتونه
ټولو هغو ځایونو ته ولېرل چې هغه او د هغه سرې په کې ګرځېدلي وو.

د شاوول او د هغه د زمانو مړینه

(لومړی تواریخ ۱۰: ۱-۱۲)

۳۱ (۱) فلسطینیانو د جلبوع په غره کې د اسراییلو سره جنگ وکړ. په
هغه ځای کې ډېر اسراییلیان ووژل شول او پاتې یې چې په هغو کې شاوول
پاچا او د هغه زامن هم شامل وو وتښتېدل. (۲) خو فلسطینیانو هغوی
ډېر سخت تعقیب کړل او د شاوول درې زامن، یوناتان، ابیناداب او
ملکیشوع یې ووژل. (۳) په شاوول باندې جګړه ډېره سخته شوه او کله
چې غشي ویشتونکي هغه ته ورسېدل، نو هغه یې ډېر سخت ټپي کړ. (۴)
شاوول خپل عسکر ته چې د هغه وسله یې انتقالوله وویل: «خپله توره
راوباسه او ما ووژنه، ترڅو دا کافر فلسطینیان راباندې نه ملنډې ووهي، نه
مې په عذاب کړي او نه مې ووژني.» خو هغه ځوان د دې کار څخه ډېر
ووېرېد. نو شاوول خپله توره راواخیستله او ځان یې ورباندې وغورځاوه.
(۵) کله چې هغه ځوان ولیدل چې شاوول مړ شوی دی، نو هغه هم په
خپلې تورې باندې ځان وغورځاوه او د شاوول سره یوځای مړ شو. (۶) نو
په دې ډول شاوول، د هغه درې زامن، هغه ځوان عسکر او د هغه ټول
جنگیالي په هغه ورځ یوځای سره مړه شول. (۷) کله چې د یزرعیل د
درې د بلې خوا او د اردن د سیند د ختیځې خوا اسراییلیانو واورېدل چې
د اسراییلو لښکر تښتېدلی دی او دا چې شاوول او د هغه زامن وژل شوي
دي، دوی خپل ښارونه پرېښودل او وتښتېدل. نو فلسطینیان راغلل او په
دغو ښارونو کې ځای په ځای شول.

۸ د جگړې نه یوه ورځ وروسته فلسطینیان د مړو د لوټلو دپاره ورغلل،

نو هغوی د شاوول او د هغه د درې زامنو مړي وموندل چې د جلبوع په غره کې پراته وو. ۹ دوی د شاوول سر پرې کړ، د هغه څخه یې زغرې وویستلې او د فلسطین ټول هېواد ته یې استازي ولېږل چې دا زېری د خپلو بتانو او خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي. ۱۰ دوی د شاوول وسلې د عشتاروت په بتخانه کې کېښودلې او د هغه مړی یې د بیت شان په دېوال باندې مېخ کړ.

۱۱ کله چې په جلعاد کې د یابیش د ښار خلکو د هغه څه په اړه چې فلسطینیانو په شاوول باندې کړي وو، واورېدل، ۱۲ د هغوی تر ټولو زړور سړي ووتل او ټوله شپه یې بیت شان ته سفر وکړ. هغوی د شاوول او د هغه د زامنو مړي د دېوال څخه رانېکته کړل، یابیش ته یې راوړل او هلته یې وسوځول. ۱۳ بیا هغوی د دوی هډوکي راواخیستل، هغه یې په ښار کې د غز د ونې لاندې ښخ کړل او د اوو ورځو دپاره یې روژه ونیوله.